

วิทยาลัยอาชีวศึกษา พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การสำรวจสภาพการเกษตร เพื่อทำการส่งเสริมในท้องถิ่น

ตำบลทุ่งหล้า อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. ๒๕๒๒

โดย

นายสุทิน ชนะสงคราม

T097153

บัญชีนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรวิชาเกษตรมัธยมศึกษา

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า จันทบุรีเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

๒๗
๑๕๗๙๗
๒๕๒๒

พ.ศ. ๒๕๒๒

เลขหมู่.....

เลขทะเบียน ๑๗๑๕๒

วันเดือนปี.....

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิชาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร คณะเทคโนโลยีการเกษตร

บัญชีพิเศษ

ของ

นายสุทิน ณะตงคราม

เรื่อง

การสำรวจสภาพการเกษตร เพื่อทำการส่งเสริมในท้องถิ่น
ตำบลทุ่งพลา อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๒๕

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของวารสารศึกษาศึกษุตร

วท.บ. (บริหารธุรกิจเกษตร)

เมื่อวันที่ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

อาจารย์ที่ปรึกษาบัญชีพิเศษ

นางแว นรพจนานันท์

(อาจารย์บรรณารักษ์ ศรีรังสรรค์)

กรรมการบัญชีพิเศษ

นางแว นรพจนานันท์

(อาจารย์เสาวรัตน์ ทะไลทอง)

หัวหน้าภาควิชา

นางแว นรพจนานันท์

(อาจารย์บรรณารักษ์ ศรีรังสรรค์)

ร.พ.

๗๗๗๗

๒๕๒๙

คำนำ

การเขียนปัญหาพิเศษเรื่อง "การสำรวจสภาพการเกษตร เพื่อทำการส่งเสริมในท้องที่ตำบลทุ่งพลา อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๒๕" ฉบับนี้ ผู้เขียนได้ออกไปทำการสำรวจท้องที่ เพื่อศึกษาถึงสภาพทางการเกษตรของเกษตรกรด้วยตนเอง โดยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพพื้นฐานของเกษตรกร และสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร ปัญหาในการประกอบอาชีพของเกษตรกรทั้งระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนความต้องการความช่วยเหลือ และคำแนะนำของเกษตรกร จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร แล้วจึงนำเอาปัญหาต่าง ๆ เหล่านั้นมาพิจารณาแก้ไข เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่ออกไปทำการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ให้แก่เกษตรกรในโอกาสต่อไป

ในการเขียนปัญหาพิเศษนี้ ผู้เขียนได้รับความกรุณาจาก อาจารย์บรรณแดง ศรีพิงโนทัย ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา และอาจารย์วิเชษฐ มณีรัตน์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ให้ความแนะนำในด้านการวิจัย และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เสมอมา อีกท่านหนึ่งคือ อาจารย์เสาวรีย์ ตะโพนทอง ซึ่งได้กรุณาแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านภาษา และจำนวนต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ภาษาเขียนให้ถูกต้อง ส่วนในการออกไปสำรวจท้องที่นั้น ได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากเกษตรกรอำเภอ, เกษตรตำบล ตลอดจนผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน จึงทำให้ผู้เขียนสามารถดำเนินงานไปด้วยความเรียบร้อยและประสบความสำเร็จด้วยดี จึงขอขอบพระคุณทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

สุทิน ชนะสงคราม

มีนาคม ๒๕๒๕

สารบัญ

หน้า

คำนำ

ก

สารบัญ

ข

สารบัญ ตาราง

ค

บทที่ ๑ ความสำคัญของการศึกษา

๑

ปัญหาที่ทำการศึกษา

๒

สมมุติฐานในการศึกษา

๓

วัตถุประสงค์การศึกษา

๔

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

๕

ขอบเขตของการศึกษา

๕

การตรวจเอกสาร

๖

นิยามศัพท์

๗

สถานที่ทำการสำรวจ

๑๐

บทที่ ๒ วิธีวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูล

๑๑

วิธีการวิจัย

๑๑

ประชากร และการสุ่มตัวอย่าง

๑๒

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑๖

ระยะเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

๑๗

งบประมาณในการดำเนินงานวิจัย

๑๗

ผู้ร่วมดำเนินงานวิจัย

๑๗

บทที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อวิจารณ์

๑๘

ก. ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรและสมาชิกในครอบครัว

๒๐

-สภาพและลักษณะที่อยู่อาศัยของเกษตรกร

๒๑

-ข้อมูลอนามัยของเกษตรกร

๒๑

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- การรับฟังข้อกล่าวหาของเกษตรกร	๓๘
- การติดต่อร้องเรียนของเกษตรกร	๔๐
- รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของเกษตรกร	๔๑
- แหล่งเงินทุนของเกษตรกร	๔๘
- แหล่งจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร	๕๐
- ลักษณะการใช้แรงงานของเกษตรกร	๕๓
- ประเภทการคมนาคมและการขนส่งของเกษตรกร	๕๕
- สถานภาพทรัพยากรธรรมชาติ	๕๗
ข. ปัญหาในการประกอบอาชีพของเกษตรกรในระยะสั้น และระยะยาว	๖๑
ค. ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรในการส่งเสริมอาชีพ	
เกษตรกร	๖๕
- วิจารณ์ผลที่ได้	
บทที่ ๕ / ๕.1 วัตถุประสงค์และข้อเสนอแนะ	
- ข้อเสนอแนะในการส่งเสริม และเผยแพร่การเกษตรในท้องถิ่นตำบล	
ท่ามดุ้งเหนือ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๒๕	๕๑
- บรรณานุกรม	
- ภาคผนวก	

สารบัญ

ตารางที่	หน้า
๑. แดงจำนวนคร้วเรือน, จำนวนราษฎรในกำยต่งพวค อำเรอโกลโกโหรี จังหวัดปัทธานี	๑๒
๒. ดัถษณะพื้นฐานของ เกมทรกรและสมาธิกในทรอบคร้ว	๒๐
๓. ระดัถการกัถการองหัวน้ำทรอบคร้ว	๒๒
๔. สถานการณทรของ เกมทรกร	๒๖
๕. ชุมมูถเกี่ยวกับสมาธิกในทรอบคร้ว	๒๘
๖. อาชู่ของหัวน้ำทรอบคร้วและสมาธิกในทรอบคร้ว	๓๔
๗. อาชู่ของสมาธิกในทรอบคร้ว	๓๖
๘. ระดัถการกัถการของสมาธิก	๓๗
๙. จำนวนบุตรของ เกมทรกรทรอบคร้ว	๓๘
๑๐. อาชู่หลักของ เกมทรกร	๓๙
๑๑. อาชู่รองของ เกมทรกร	๓๐
๑๒. การนัถที่ถหาชานายของ เกมทรกร	๓๑
๑๓. สถานและดัถษณะที่อยู่อาชู่ของ เกมทรกร	๓๒
๑๔. สถานคร้วเรือนของ เกมทรกร	๓๓
๑๕. สุขภาทรอนามัถของ เกมทรกร	๓๔
๑๖. การรับนัถชาวสารของ เกมทรกร	๓๕
๑๗. ขนาดการถ้อครองที่ดินของ เกมทรกร	๔๐
๑๘. ดัถษณะการถ้อครองที่ดินของ เกมทรกร	๔๑
๑๙. รายละเอียถเกี่ยวกับกำนารของ เกมทรกร	๔๓
๒๐. รายละเอียถเกี่ยวกับกำนารทำชานายการของ เกมทรกร	๔๖
๒๑. รายละเอียถเกี่ยวกับกำนารทำเรองของ เกมทรกร	๔๗
๒๒. รายละเอียถเกี่ยวกับกำนารทำชานนัถของ เกมทรกร	๕๑
๒๓. รายละเอียถเกี่ยวกับกำนารปลูกผลไม้ของ เกมทรกร	๕๖
๒๔. รายละเอียถเกี่ยวกับกำนารเลี้ยงสัตว์ของ เกมทรกร	๕๗

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
๒๕. ประเภทการประกอบอาชีพเกษตรกรรวมของเกษตรกร	๕๔
๒๖. พื้นที่ทำการเกษตรประเภทต่าง ๆ ของเกษตรกร	๕๖
๒๗. รายได้การทำกรเกษตรประเภทต่าง ๆ ของเกษตรกร	๕๗
๒๘. ลักษณะการกู้ยืมเงินของเกษตรกร	๕๘
๒๙. แหล่งเงินกู้ของเกษตรกร	๕๙
๓๐. แหล่งจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรของเกษตรกร	๖๐
๓๑. การจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกร	๖๑
๓๒. การกำหนดราคาผลผลิตของเกษตรกร	๖๒
๓๓. ลักษณะการใช้แรงงานของเกษตรกร	๖๓
๓๔. ประเภทการคมนาคม และการขนส่งของเกษตรกร	๖๔
๓๕. การใช้บริการคมนาคมในการติดต่อของเกษตรกร	๖๖
๓๖. สภาพที่ดินและความอุดมสมบูรณ์ของดินที่ทำการเกษตร	๖๗
๓๗. น้ำที่ใช้ในการเกษตรของเกษตรกร	๖๘
๓๘. ปัญหาระยะสั้นของเกษตรกรในการประกอบอาชีพเกษตร	๗๑
๓๙. ปัญหาระยะยาวของเกษตรกรในการประกอบอาชีพเกษตร	๗๓
๔๐. ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร	๗๕
๔๑. แสดงความต้องการคำแนะนำในการประกอบอาชีพของเกษตรกร	๗๕

ความสำคัญของการศึกษา

การประกอบอาชีพเกษตรกรของเกษตรกรในจังหวัดปัตตานี เมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพท่านอื่น ๆ แล้ว จังหวัดปัตตานีมีผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ ๗๗.๒๕ ของอาชีพทั้งหมด และอาชีพรองลงมาคือ อาชีพช่างหรือผู้ปฏิบัติงานด้านการผลิต, อาชีพค้าขาย, อาชีพผู้ปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพตามลำดับ

ส่วนอาชีพที่สำคัญที่สุดของเกษตรกรนอกเขตเทศบาลคือ อาชีพเกษตรกร ซึ่งผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรนี้ คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๕๕ ของเกษตรกรทั้งจังหวัด

ในจำนวนอาชีพหลักทางการเกษตรนี้ อาชีพการทำสวนยางพาราเป็นอาชีพหนึ่งที่ทำกันมากในจังหวัดปัตตานี อำเภอที่ทำสวนยางพารามากที่สุดคือ อำเภอโคกโพธิ์ รองลงมาคือ อำเภอมายอ, กิ่งอำเภอยายางแดง, อำเภอยะรัง, อำเภอสายบุรี ความสำคัญ ในปี ๕๔๒๒ จังหวัดปัตตานีมีเนื้อที่ทำสวนยางพารา ๒๕๓,๕๐๓ ไร่ เพิ่มขึ้นจากปี ๕๔๑๕ ประมาณ ๕๓,๐๓๕ ไร่ เป็นพื้นที่ปลูกยางพันธุ์พื้นเมือง ๑๗๖,๘๕๕ ไร่ ให้น้ำมันดีดประมาณ ๑๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ และเป็นพื้นที่ปลูกยางพันธุ์ดี ๘๐,๖๔๘ ไร่ ให้น้ำมันดีดประมาณ ๓๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ โดยได้รับความช่วยเหลือจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ในด้านเงินทุนสำหรับปลูกยางพันธุ์ดี และผลผลิตยางส่วนใหญ่ส่งออกต่างประเทศ แต่ส่วนมากเป็นส่วนยางขนาดเล็กเนื้อที่ ๑๐ ไร่

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของโลก ทำให้ราคายางพาราตกต่ำก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่เกษตรกรที่ทำสวนยางพาราทั่วไป โดยเฉพาะเจ้าของสวนยางขนาดเล็ก ๆ ที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และถึงที่โลกกล่าวมาแล้วว่าสวนยางพาราส่วนมากปลูกยางพันธุ์พื้นเมือง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๕๕ ของพื้นที่ปลูกยางทั้งหมด ทำให้ผลผลิตอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ายางพันธุ์ดี ๕-๖ เท่า นับเป็นปัญหาสำคัญในการส่งเสริมการทำสวนยางพารา

* สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สำนักงานนายกรัฐมนตรี, สำนักนโยบายและแผน ปี ๒๕๒๓ ของจังหวัดปัตตานี

๒. นอกจากนี้ยังมีปัญหาของเกษตรกรที่ทำนา ซึ่งอาชีพการทำนาของจังหวัด บัคคานีมีการทำนากันทุกอำเภอ แต่อำเภอที่มีการทำนามากที่สุดคือ อำเภอโคกโพธิ์ รongลงมาคือ อำเภอมายอ, อำเภอหนองจิก, อำเภอยะหริ่ง, อำเภอสายบุรี อำเภอเมือง, อำเภอปะนาเระ, กิ่งอำเภอทุ่งยางแดง, กิ่งอำเภอไม้แก่น ตาม ลำดับ ในปี ๕๕๒๒ มีพื้นที่ทำนาทั้งหมด ๓๑๒,๔๕๕ ไร่ และจังหวัดบัคคานี ผลิตข้าว ได้ ๗๕,๐๘๔ เมตริกตัน ผลผลิตข้าวของจังหวัดบัคคานีอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

โดยที่อาชีพการทำนานี้ เป็นอาชีพรองจากอาชีพการทำสวนยางพารา ก็มี สภาพเช่นเดียวกันคือ เกษตรกรทำนาได้ปีละครั้ง ถึงแม้ว่าจะมีน้ำเพียงพอ จึงทำให้ เกษตรกรมีความยากจน ขาดความรู้ทางด้าน การเกษตรสมัยใหม่ ซึ่งเรื่องน้ำนี้เป็นปัญหา สำคัญทางด้าน การเกษตร ที่มาจำกัดผลผลิตหรือบางครั้งฝนไม่ตก เกิดสภาวะฝนทิ้งช่วง ไม่ตกตามฤดูกาลหรือตกมากเกินไปจนทำให้น้ำท่วมทำให้เกิดความเสียหาย การส่งเสริม จึงไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเพราะปัญหาน้ำขังในที่ลุ่มน้ำนี้ และปัญหาของเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมและอีกอย่างหนึ่งคือ การวางแผนการดำเนินงานไม่สอดคล้องกับสภาพความต้องการ การจริงของเกษตรกรในท้องถิ่น

ด้วยเหตุนี้จึงควรมีการศึกษาข้อมูลสภาพการเกษตร เพื่อทำการส่งเสริมใน คำบดนี้ต่อไป เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรในท้องถิ่น และเพื่อที่จะ ยกฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรกรให้ดีขึ้น

ปัญหาที่ทำการศึกษา

อาชีพส่วนมากของเกษตรกรในจังหวัดบัคคานี คือการทำสวนยางพาราและ ทำนารongลงมา แต่การทำสวนยางพาราและทำนานั้นมีการถือครองที่ดินในการประกอบ

๒. กองนโยบายการพาณิชย์ กองเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์
ภาวะเศรษฐกิจและสังคมในภาคใต้ของประเทศไทย (ฉบับปรับปรุงใหม่ครั้งที่ ๑)
หน้า ๑๕๐

อาชีพเหล่านี้เพียงแปดงเล็ก ๆ และปัจจุบันนี้ราคายางพาราก็ตกต่ำ ทำให้เกษตรกรมีความเดือดร้อน โดยเฉพาะเจ้าของสวนยางขนาดเล็ก นอกจากนี้ อาชีพการทำนาซึ่งเป็นอาชีพรองจากการทำสวนยางพาราที่จริง แต่เป็นการทำนาเพียงเล็กน้อย เพื่อบริโภคในครอบครัวเท่านั้น ทำนาก็ได้ครั้งเพราะขาดน้ำและไม่มีระบบชลประทาน ยังมีปัญหาเกษตรกรยากจน ขาดความรู้ ฝนตกไม่ถูกต้องตามฤดูกาลอีกด้วย

ดังนั้นการสำรวจสภาพการเกษตรในท้องที่ตำบลทุ่งพลาคครั้งนี้ก็เพื่อศึกษาถึงสภาพการเกษตรของเกษตรกรในตำบลนี้ ก่อนที่จะออกไปทำการส่งเสริมว่าสภาพความเป็นอยู่ สภาพทางสังคมตลอดจนการประกอบอาชีพเป็นอย่างไร เพื่อที่จะได้นำเอาข้อมูลดังกล่าวมาทำการวิจัยวิเคราะห์ปัญหา เพื่อที่จะหาแนวทางแก้ไขต่อไป และยกฐานะทางเศรษฐกิจความเป็นอยู่ ตลอดจนผลผลิตของเกษตรกรให้มีคุณภาพดีขึ้นกว่าเดิม

สมมุติฐานในการศึกษา

กลุ่มประชากรในเขตตะวันออก ของถนนเพชรเกษม กับกลุ่มประชากรในเขตตะวันตกของถนนเพชรเกษมไม่น่าจะมีปัญหาแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์การศึกษา

การศึกษาเรื่อง "การสำรวจสภาพการเกษตร เพื่อทำการส่งเสริมในท้องที่ตำบลทุ่งปลา อำเภอกอโกวิท จังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๒๕" นี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสวนหัว และสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร
๒. เพื่อศึกษาปัญหาในการประกอบอาชีพของเกษตรกร ในระยะสั้น และในระยะยาว
๓. เพื่อศึกษาถึงความต้องการของเกษตรกรที่มีต่อการส่งเสริมด้านอาชีพเกษตรกร

๘. เพื่อที่จะทราบถึงการเกณฑ์ที่เกณฑ์กรกำลังปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน และ
เกณฑ์กรเหล่านั้นต้องการคำแนะนำในเรื่องใ้ใ้ใ้ใ้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- ๑. ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงสภาพการเกณฑ์กรในท้องที่ตำบลทุ่งพลำ อำเภอ
โคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ว่าเป็นอย่างไร
- ๒. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่จะออกไปทำการส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้
แก่เกณฑ์กร รวมทั้งวางแผนโครงการต่าง ๆ ในท้องที่ตำบลทุ่งพลำ อำเภอโคกโพธิ์
ในโอกาสต่อไป
- ๓. คาดว่าเมื่อผู้วิจัยจบการศึกษาจากสถาบันนี้ไปแล้ว และได้ออกไป
ทำงานด้านการส่งเสริม สามารถนำวิธีการนี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้เป็นอย่างดี

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาสภาพการเกณฑ์กร เพื่อทำการส่งเสริมในท้องที่ตำบลทุ่งพลำ จะ
ศึกษาเฉพาะเกณฑ์กรที่เป็นหัวหน้าครอบครัว ในตำบลทุ่งพลำนี้เท่านั้น จำนวนที่ศึกษา
ทั้งหมด ๕๘ ครอบครัว จากครอบครัวเกณฑ์กรทั้งหมด ๘๖๔ ครอบครัว โดย
ศึกษาจากหมู่บ้านทั้งหมดทุกหมู่บ้านรวม ๕ หมู่บ้าน คิดเป็น ๑๘% ของครอบครัว
เกณฑ์กรแต่ละหมู่บ้าน และจะศึกษาในหัวข้อดังต่อไปนี้

ก. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับส่วนตัวและสมาชิกในครอบครัวของเกณฑ์กร

เพื่อที่จะทราบถึงความเป็นอยู่ของเกณฑ์กรทั่ว ๆ ไป ในท้องที่ตำบล
ทุ่งพลำ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี จึงได้มีการสำรวจสภาพของครอบครัวของ
เกณฑ์กร การศึกษาของหัวหน้าครอบครัวและสมาชิกภายในครอบครัวในระดับต่าง ๆ
สุขภาพอนามัย การติดต่อสื่อสาร การถือครองที่ดิน รายได้ตลอดจนอาชีพ และแหล่ง
เงินกู้ ฯลฯ แล้วหาแนวทางพิจารณาแก้ไขปรับปรุงต่อไป

ข. ปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพการเกษตรในระยะสั้นและระยะยาว

เพื่อที่จะได้ทราบถึง ปัญหาในการประกอบอาชีพที่เกษตรกรในตำบล
ทุ่งพลลา กำลังได้รับอยู่ว่ามีปัญหาไยบ้าง เพื่อที่จะหาแนวทางแก้ไขต่อไป

ค. ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรในการประกอบอาชีพ

เพื่อที่จะได้ทราบถึงสิ่งที่เกษตรกรต้องการความช่วยเหลือ ในเรื่อง
ต่าง ๆ เช่น ที่ดินเพาะปลูกพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ ปุ๋ย ยามาแมลง อุปกรณ์การเกษตร
คำแนะนำต่าง ๆ ฯลฯ เพื่อนำมาพิจารณาหาทางช่วยเหลือแนะนำให้เกษตรกรได้ช่วย
ตนเองจะได้มีความรู้ ความสามารถในการเกษตรต่อไป

การตรวจเอกสาร

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการศึกษา เรื่อง "การสำรวจสภาพ
การเกษตรเพื่อทำการส่งเสริม ในท้องที่ตำบลทุ่งพลลา อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี
ปี ๒๕๒๕ มีดังนี้ :-

- ๑. ขำรง บุญยประสาท ศึกษาปัญหาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริม
การเกษตร รัศมีอำเภอบนจังหวัดชายแดนภาคใต้ วท.ม.(เกษตรศาสตร์) มหาวิทยาลัย-
เกษตรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย สาขาส่งเสริมการเกษตร ๒๕๒๓

กล่าวว่า เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ส่วนมากเป็นเพศชาย อายุ
ต่ำกว่า ๓๐ ปี ประมาณ ๒๗.๕๕% อาศัยอยู่ในเขตชายแดน จังหวัดภาคใต้ (ปัตตานี
ยะลา, นราธิวาส, สตูล) จบการศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นสูงทางการเกษตร
การส่งเสริมการทำงานได้รับความร่วมมือจากผู้นำหมู่บ้านเกษตรกรให้ความร่วมมืออยู่ในเกณฑ์
ต่ำมาก และปัญหาอีกอย่างคือ เกษตรท่วบลหรือเจ้าหน้าที่พูดภาษามาได้ยากไม่ได้ หน่วยงาน
ขาดการสนับสนุนทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เพื่อทำการส่งเสริมและท้องที่มีโจรผู้ร้ายชุกชุม

๒. ยกย่อง พิธีทวงกูร ไกล่กล้า ซ้อมุดพื้นฐานของเกษตรกร เพื่อ
 ทำการส่งเสริมในหมู่บ้านวังแคร์ ตำบลนาทมเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดศรี
 ราช.ม. (เกษตรศาสตร์) สาขาส่งเสริมการเกษตร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย-
 เกษตรศาสตร์ ๒๕๒๓

สรุปว่า เกษตรกรอายุเฉลี่ย ๔๓ ปี จบการศึกษาประถมศึกษา ๔
 แรกงานในครอบครัวทำการเกษตรเฉลี่ย ๒.๖๐ คน ทำสวนยางเป็นอาชีพหลักมากที่สุด
 ทำนาเป็นอาชีพรอง การถือครองที่ดินไม่เกิน ๑๐ ไร่ต่อครอบครัว รายได้เฉลี่ย
 ๒๗,๗๕๑ บาทต่อปี เกษตรกรได้รับฟังข่าวสารจากวิทยุและหนังสือพิมพ์ แหล่งเงินกู้ของ
 เกษตรกรคือ สหกรณ์และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

ปัญหาในการประกอบอาชีพคือ ขาดน้ำ ในฤดูแล้งพ่อค้าคนกลางกดราคา
 ขาดเงินทุน เกษตรกรต้องการความช่วยเหลือทางด้านชลประทาน การตั้งกลุ่มเกษตรกร
 และความรู้ทางการประกอบอาชีพมากที่สุด

๓. วิทยา คำรงเกียรติศักดิ์ การศึกษา สภาวะเศรษฐกิจ และสังคม
 ความต้องการของเกษตรกร เพื่อการส่งเสริมการเกษตรระดับตำบล ในตำบลตุ๊ก
 อำเภอสรรพยา จังหวัดชัยนาท ปี ๒๕๒๐ วท.ม. (เกษตรศาสตร์) ส่งเสริมการ-
 เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย ๒๕๒๖

กล่าวว้ว่า เกษตรกรอายุเฉลี่ยสูงคือ ๔๘ ปี สมาชิกในครอบครัว ๖
 คน การศึกษาอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ทำงานในฟาร์มจริง ๆ ๓ คน เกษตรกรส่วนมากเป็น
 สมาชิกสหกรณ์ และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เกษตรกรได้รับการเจ็บป่วยสูง
 ได้รับฟังข่าวจากวิทยุและเพื่อนบ้าน เกษตรกรร้อยละ ๘๐.๒๘ ต้องการปรับปรุงไรนา
 เพื่อเพิ่มผลผลิตและรายได้ ปัญหาการประกอบอาชีพ คือ รายได้ต่ำ พ่อค้าคนกลาง
 เจ้าหน้าทีส่งเสริมได้ไม่ถึง

นิยามศัพท์

๑. เขตพื้นที่

กลุ่มตะวันออก หมายถึง กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ด้านตะวันออกของถนนเพชรเกษม (ทางหลวงแผ่นดินที่ ๔๐๔)

กลุ่มตะวันตก หมายถึง กลุ่มประชากรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ด้านตะวันตกของถนนเพชรเกษม

๒. การผิดพิททางการเกษตร

หมายถึง การประกอบการเพื่อให้เกิดผลผิดพิททางการเกษตรเป็นหลัก ได้แก่ การทำนา ทำสวนยางพารา ทำไร่ ทำสวนผัก เลี้ยงสัตว์ และทำสวนผลไม้ เป็นต้น การประกอบการใด ๆ อื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ เช่นทำเพื่อการศึกษา, การทดลอง และอื่น ๆ ไม่ถือเป็นการประกอบอาชีพทางการเกษตร

๓. ครัวเรือน

หมายถึง บุคคลหนึ่งหรือหลายคนอาศัยอยู่ร่วมกัน ใช้และกินเครื่องอุปโภคร่วมกัน แต่บุคคลที่แยกการกินและใช้ต่างหาก ถึงแม้ว่าจะอยู่ในบ้านเดียวกัน ถือว่าไม่ใช่เป็นครัวเรือนเดียวกัน โดยไม่คำนึงว่าบุคคลเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กันทางชาติพันธุ์หรือไม่

๔. สถานที่แจ้งนับ

ในการสำรวจสภาพการเกษตรครั้งนี้ ใ้แจ้งนับ ณ. ที่อยู่อาศัยของผู้ถือครอง

๕. สมาชิกในครัวเรือน

หมายถึง ผู้ที่ถือครองและผู้ที่อยู่อาศัยในครัวเรือนของผู้ถือครอง ใช้เครื่องอุปโภคบริโภคร่วมกัน เช่น กุสมรสบุตร ญาติพี่น้อง และผู้มาขออาศัยด้วย โดยบุคคลเหล่านี้ไม่มีที่อยู่อาศัยอื่น ๆ อีกแล้ว

๖. ผู้ประกอบการ

หมายถึง บุคคลผู้จัดการและรับผิดชอบในทางค้ำต่าง ๆ ในการประกอบการเกษตรในที่ตนเองถือครอง เช่น คำนการเงิน บุคคลคนนั้นอาจดำเนินการเอง หรือให้ผู้อื่นจัดการแทนคนก็ได้

๗. ลักษณะการถือครอง

หมายถึง ลักษณะการถือครองที่ดิน โดยอาจเป็นเจ้าของหรือเช่า หรือครอบครองในลักษณะอื่น ๆ เช่น

๗.๑ เป็นเจ้าของ หมายความว่า ถือครองโดยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

ก. มีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน กล่าวคือมีหนังสือสำคัญออกโดยเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น โฉนดที่ดิน, น.ส.๓, สค.๑

ข. การครอบครองบนดินลักษณะเสมือนเป็นเจ้าของ เช่น ไร่รับมรดกตกทอด โดยไม่ได้ทำหนังสือเป็นหลักฐาน เป็นต้น

ค. ครอบครองทำประโยชน์ โดยไม่ได้รับการขัดขวาง ตั้งแต่

๑๐ ปีขึ้นไป

๗.๒ การเช่า หมายถึง ผู้ครอบครองต้องจ่ายค่าเช่าให้กับเจ้าของที่ดินในลักษณะดังนี้

ก. จ่ายเป็นเงินสด หรือผลผลิต

ข. จ่ายค่าเช่าโดยแบ่งผลผลิต

๗.๓ การถือครองลักษณะอื่น ๆ หมายความว่า การถือครองทำการเกษตร นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น เช่น

ก. การถือครองโดยการชุกร้างทางพง หรือบุกเบิกที่สาธารณะ ของทางราชการ เช่น ป่าสงวน

ข. การถือครองทำกินในที่บุคคลอื่น ๆ โดยไม่ต้องจ่ายค่าเช่า เช่น ที่ดินญาติพี่น้อง หรือผู้อื่นให้ทำโดยไม่คิดค่าเช่า เป็นต้น

๘. ที่ดินถือครอง

หมายถึง ที่ทำการเกษตร ซึ่งอยู่ภายใต้การดำเนินงานของผู้ถือครองคนเดียวหรือผู้ช่วย โดยไม่คำนึงถึงรูปแบบทางกฎหมาย ในการครอบครองหรือการถือกรรมสิทธิ์ที่ดินจำนวนดิน และขนาดของผืนดินที่ประกอบเป็นที่ถือครอง ที่ถือครองนี้อาจเป็นที่ประกอบอาชีพเกษตรทั้งหมด หรืออาจเป็นที่ประกอบอาชีพเกษตรเพียงบางส่วนก็ได้

สถานที่ทำการสำรวจ

สภาพทั่ว ๆ ไปของอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอโคกโพธิ์ แบ่งเป็น ๑๒ ตำบล

๑. ตำบลโคกโพธิ์	๗. ตำบลนาประดู่
๒. ตำบลมะกรูด	๘. ตำบลทุ่งพลา
๓. ตำบลท่าเรือ	๙. ตำบลปากดอ
๔. ตำบลบางโกระ	๑๐. ตำบลป่าไร่
๕. ตำบลป่าบอน	๑๑. ตำบลแม่दान
๖. ตำบลทรายขาว	๑๒. ตำบลม่วงเตี้ย

มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๕๓,๘๑๖ ไร่ มีพื้นที่ทำการเกษตร ๑๗๑,๖๖๗ ไร่

มีประชากรทั้งหมด ๒๐,๕๐๐ คน มีประชากร ๑๐,๕๒๒ คน ครัวเรือน เป็นชาย ๑๐,๕๐๐ คน หญิง ๑๐,๐๐๐ คน กลุ่มเกษตรกร ๕ กลุ่ม กลุ่มแม่บ้าน ๒๑ กลุ่ม กลุ่มยุวเกษตรกร ๑๒ กลุ่ม กลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผน ๕ กลุ่ม พนักงานส่งเสริม ๑๐ คน

ทิศเหนือ จด อำเภอหนองจิก

ทิศใต้ จด อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ทิศตะวันออก จด อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี

ทิศตะวันตก จด อำเภอเทพา จังหวัดปัตตานี

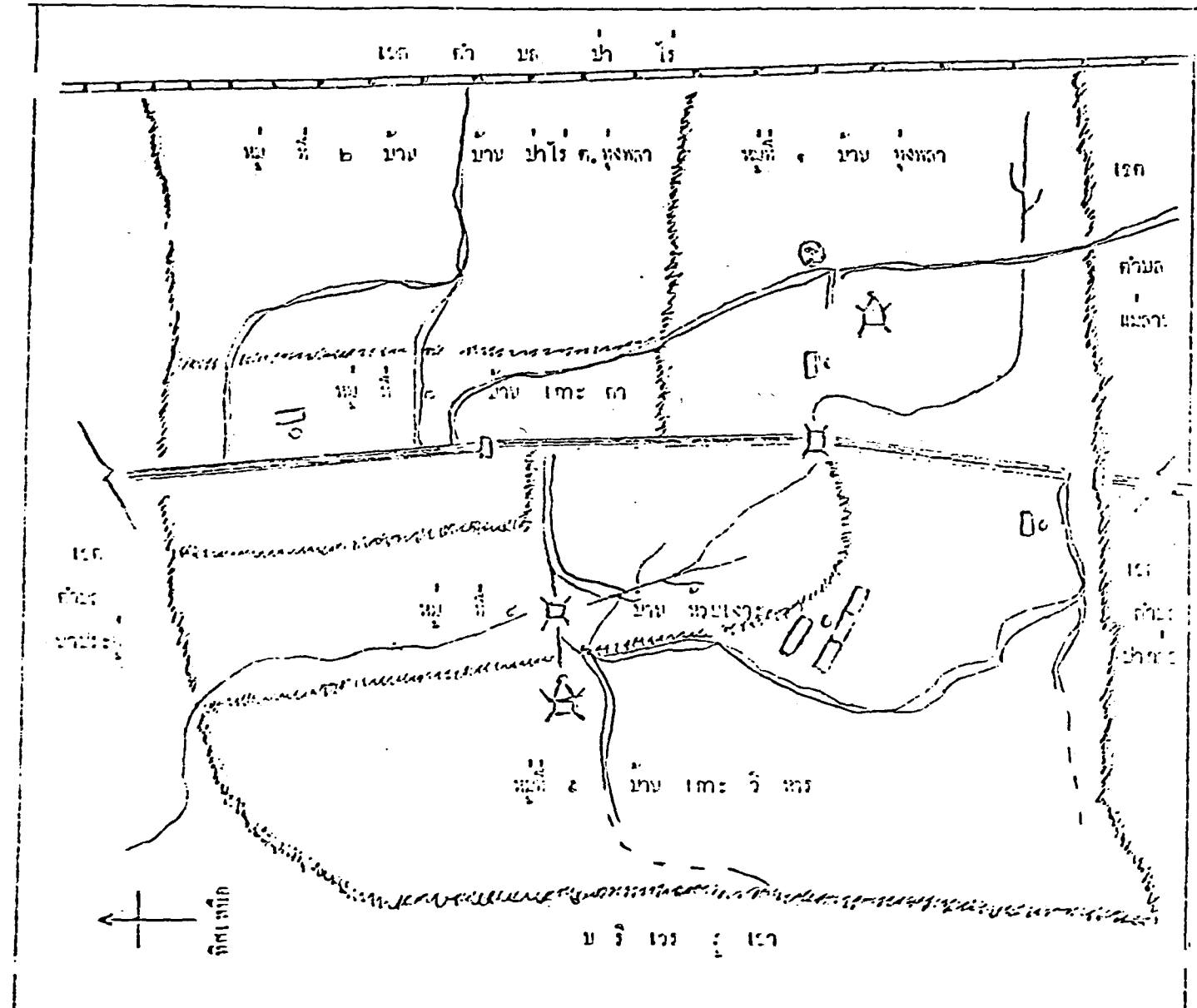
พื้นที่ทำการสำรวจคือ ตำบลทุ่งพลา มี

หมู่ที่ ๑	บ้านทุ่งพลา
หมู่ที่ ๒	บ้านป่าไร่
หมู่ที่ ๓	บ้านเกาะตา
หมู่ที่ ๔	บ้านห้วยเงาะ
หมู่ที่ ๕	บ้านเกาะวิหาร

ตำบลทุ่งพลา มีพื้นที่ถือครองเพื่อทำการเกษตร ๑๓,๙๒๐ ไร่ พื้นที่ทั้งหมด ๑๕,๕๖๕ ไร่ ประชากรทั้งหมด ๓,๕๖๐ คน คริวเรือนทั้งหมด ๕๕๕ ครอบครัว และคริวเรือนเกษตรกร ๕๙๕ ครอบครัว มีกลุ่มแม่บ้าน ๑ กลุ่ม กลุ่มยุวเกษตรกร ๒ กลุ่ม กลุ่มปรับปรุงคุณภาพพยางแผน ๑ กลุ่ม เกษตรตำบล ๑ คน

อาณาเขต

ตำบลทุ่งพลา
ทิศเหนือ จด ตำบลป่าไร่
ทิศใต้ จด ตำบลนาประคูน
ทิศตะวันออก จด ตำบลแม่ลาน
ทิศตะวันตก จด ภูเขาสันกาลาศีรี, ตำบลทรายขาว

- แผนที่แสดงพื้นที่ บ้านท่าเรือ
- พื้นที่เป็นงานทำไม้โรงการ.
- ☉ ศูนย์พักอาศัย
 - 🏠 บ้าน
 - 🎓 โรงเรียน
 - 🏯 ศาล
 - ==== ทางรถไฟ
 - ⚡ สายส่งไฟฟ้า
 - ~~~~~ ถนนลูกรัง
 - ~~~~~ ถนนดิน

ตารางที่ ๑ แสดงจำนวนครัวเรือน, จำนวนราษฎร ในตำบลทุ่งพลา อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

พ.ศ. ๒๕๒๕

หมู่ หมู่ที่	ครัวเรือนทั้งหมด	ราษฎรทั้งหมด		
		ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ ๑ บ้านทุ่งพลา	๗๐ ครัวเรือน	๒๑๖ คน	๒๙๙ คน	๕๑๕ คน
หมู่ที่ ๒ บ้านป่าไร่	๑๐๐ "	๓๒๐ "	๓๓๐ "	๖๕๐ "
หมู่ที่ ๓ บ้านเกาะตา	๑๗๐ "	๕๐๐ "	๕๒๐ "	๑๐๒๐ "
หมู่ที่ ๔ บ้านห้วยเงาะ	๑๑๐ "	๒๒๖ "	๒๒๑ "	๔๔๗ "
หมู่ที่ ๕ บ้านเกาะวิหาร	๑๒๙ "	๔๕๐ "	๔๐๐ "	๘๕๐ "
รวม	๕๗๙ ครัวเรือน	๑๗๑๒ คน	๑๗๗๐ คน	๓๔๘๒ คน

ที่มา . สำนักงานเกษตร อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ราษฎรชาย	๕๕.๕๕ %
ราษฎรหญิง	๔๔.๔๕ %
รวม	๑๐๐.๐๐ %

ข. ภาษา ส่วนใหญ่ใช้ภาษาท้องถิ่น (ภาษาไทย) และภาษามลายู

ค. สถานศึกษาและสถานพยาบาล

มีโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ๔ แห่ง

โรงเรียนสอนศาสนา ๒ แห่ง

สถานือนามัย ๑ แห่ง

วัด ๒ วัด

มัสยิด ๒ แห่ง

ง. อาชีพและการคมนาคม

ประชากรประกอบอาชีพเกษตรกรรมเกือบ ๑๐๐% เช่น ทำสวนยางพารา
ทำนา เลี้ยงสัตว์ ตามลำดับ

สภาพการคมนาคม ใช้ทางรถยนต์ และรถไฟ

การทำนาคือ ทำนาปี และทำปีละครั้งเท่านั้น

การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ ไก่, สุกร, กระบือ, โค

บทที่ ๒

วิธีวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีการวิจัย

ทำการศึกษาดังข้อมูล โดยการรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ที่เกี่ยวข้องกับกรวิจัย จากหน่วยงานราชการ เพื่อนำมาประกอบในการศึกษา และ รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ที่เกี่ยวข้องกับกรวิจัยจากเกษตรกร และถือว่าเป็นแหล่งข้อมูลโดยตรง วิธีการจัดกลุ่มตัวอย่างนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยทำการสำรวจจากครอบครัวเกษตรกร ในตำบลทุ่งเขาทั้งหมด ๕ หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านที่ ๑, หมู่บ้านที่ ๒, หมู่บ้านที่ ๓, หมู่บ้านที่ ๔, และหมู่บ้านที่ ๕

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ทำการศึกษาในการทำปัญหาพิเศษนี้คือ กลุ่มเกษตรกรหัวหน้าครอบครัว ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ในฝั่งตะวันออก และฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม ซึ่งรวมเป็นครอบครัวเกษตรกรทั้งสิ้น ๕๗๕ ครอบครัว จึงได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยทำการคัดเลือกครอบครัวของเกษตรกรที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมจำนวน ๕๗ ครอบครัว และแบ่งการคัดเลือกตัวอย่างดังนี้

- หมู่บ้านที่ ๑ จำนวนครอบครัวเกษตรกรทั้งหมด ๗๐ ครอบครัว ศึกษาเพียง ๗ ครอบครัว
- หมู่บ้านที่ ๒ จำนวนครอบครัวเกษตรกรทั้งหมด ๑๐๐ ครอบครัว ศึกษาเพียง ๑๐ ครอบครัว
- หมู่บ้านที่ ๓ จำนวนครอบครัวเกษตรกรทั้งหมด ๑๗๐ ครอบครัว ศึกษาเพียง ๑๗ ครอบครัว

หมู่บ้านที่ ๔ จำนวนครอบครัวเกษตรกรทั้งหมด ๑๑๐ ครอบครัว ศึกษาเพียง ๑๑
ครอบครัว

หมู่บ้านที่ ๕ จำนวนครอบครัวเกษตรกรทั้งหมด ๑๒๕ ครอบครัว ศึกษาเพียง ๑๒
ครอบครัว

รวมครอบครัวเกษตรกรที่ศึกษาทั้งหมด ๕๗ ครอบครัว จากครอบครัว
เกษตรกรทั้งหมดในตำบลทุ่งปลา ๕๕๕ ครอบครัว ซึ่งจำแนกเป็นกลุ่มของเกษตรกรที่อยู่
ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม จำนวน ๒๕ ตัวอย่าง และกลุ่มของเกษตรกร
ที่อยู่ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม จำนวน ๓๒ ตัวอย่าง ซึ่งรวมทั้งรวม ๕๗
ตัวอย่าง จากจำนวนเกษตรกรทั้งหมด ๕๕๕ ตัวอย่าง

(การศึกษาชั้นนี้เฉลี่ยจาก ๑๐% ของจำนวนครอบครัวเกษตรกรทั้งตำบล)

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วทำการแก้ไขตรวจสอบความ
เรียบร้อยแล้ว จึงได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ :-

- ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับส่วนตัวของเกษตรกร และสมาชิกในครอบครัว สถิติที่
ใช้วิเคราะห์คือ การหาค่าร้อยละ

$$๑. \text{ ร้อยละ} = \frac{n}{N} \times ๑๐๐$$

ในที่นี้ n คือ จำนวนตัวอย่างที่ทำการศึกษา

N คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

- ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในระยะสั้น กับปัญหาในระยะยาว ในการประกอบ
อาชีพและความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรวิเคราะห์ โดย

๒. ค่าเฉลี่ย (Mean) $\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$

ในที่นี้ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย (mean)

$\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนของคนที่ทั้งหมด

N คือ จำนวนตัวอย่าง หรือประชากรทั้งหมด

๓. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Diviasion)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2 - \frac{(\sum x)^2}{N}}{N}}$$

ในที่นี้ S.D. คือ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ คือ ผลรวมของค่าสี่งเกตทั้งหมดยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ คือ ผลรวมคะแนนของคนที่ทั้งหมดยกกำลังสอง

N คือ จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

๔. ระดับความสำคัญในเรื่องปัญหาในการประกอบอาชีพ และความต้องการช่วยเหลือในการประกอบอาชีพมีดังนี้

- ต้องการมากที่สุด = ๕
- ต้องการค่อนข้างมาก = ๔
- ต้องการปานกลาง = ๓
- ต้องการค่อนข้างน้อย = ๒
- ต้องการน้อยหรือไม่ต้องการ = ๑

เมื่อใดคะแนนแล้วนำมาแปลความหมายดังนี้

- ๔.๒๖ - ๕.๐๐ มาก
- ๑.๗๖ - ๔.๒๕ ปานกลาง
- ๑.๐๐ - ๑.๗๕ น้อย

๕. การวิเคราะห์ปัญหาความแตกต่างในเรื่องความคิดเห็น ไข

$$\chi^2 = \frac{\sum (O - E)^2}{E}$$

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษา

- จัดทำแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

- ก. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับส่วนตัว และสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร
- ข. ปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในระยะสั้นและระยะยาว
- ค. ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรในการส่งเสริมอาชีพ

เกษตรกร ตลอดจนคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ในการส่งเสริม

แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะคือ

๔.๑ แบบสอบถามแบบปิด (Closed ended question)

เป็นแบบสอบถามที่ให้เกษตรกรตอบได้เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น ยกเว้นแต่จะให้ตอบคำถามอย่างอื่น

๔.๒ แบบสอบถามแบบเปิด (Opened ended question)

เป็นแบบสอบถามที่เปิดโอกาสให้เกษตรกร ได้แสดงความคิดเห็นของตนเอง ตอบได้โดยอิสระจะทำให้เราทราบถึงความในใจและความรู้สึก ตลอดจนความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกรได้

การรวบรวมข้อมูล

รวบรวมโดยการสำรวจ ซึ่งแบ่งการสำรวจออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. ออกไปสัมภาษณ์ด้วยตัวเอง (Interviews)
๒. โดยการสังเกต (Observation)

งบประมาณในการดำเนินงานวิจัย

๑.	ค่ากระดาษพิมพ์	๕๐๐	บาท
๒.	ค่าพิมพ์	๑,๓๐๐	บาท
๓.	ค่าโรเนียว	๖๕๐	บาท
๔.	ถ่ายเอกสาร	๒๐๐	บาท
๕.	อื่น ๆ	๑๐๐	บาท
	รวม	๒,๗๕๐	บาท

ผู้ควบคุมดำเนินงาน - อาจารย์บรรณแดง ศรีพันโนทัย อาจารย์ที่ปรึกษา
 อาจารย์วิเศษ มณีรัตน์ " "
 อาจารย์เสาวรัตน์ ตะโหนดทอง "

ผู้อำนวยการศึกษา

นายสุทิน ชนะสงคราม ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร
 คณะเทคโนโลยีการเกษตร
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาเขตเจ้าคุณทหาร
 ลาดกระบัง กรุงเทพฯ ๑๐๕๒๐

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อวิจารณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

จากการสำรวจสภาพการเกษตรในตำบลทุ่งพลา อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี จำนวน ๕๗ ตัวอย่าง แสดงให้เห็นดังตารางที่ ๒ ที่แสดงถึงลักษณะพื้นฐานทั่วไป ของเกษตรกรในท้องที่ตำบลทุ่งพลา ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๕ หมู่บ้าน

ก. ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรและสมาชิกในครอบครัว

ตารางที่ ๒ ลักษณะพื้นฐานทั่วไปของเกษตรกรหัวหน้าครอบครัว

รายการ	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
เพศหัวหน้าครอบครัว					
ชาย	๒๘	๒๒	๔๙.๑๐	๓๖.๖๐	๘๐.๗๐
หญิง	๘	๖	๑๔.๑๗	๑๐.๕๓	๒๔.๗๐
รวม	๓๖	๒๘	๕๐.๕๕	๔๗.๑๓	๑๐๐
เพศของสมาชิกในครอบครัว					
ชาย	๖๒	๕๒	๕๘.๓๓	๕๐.๓๓	๕๕.๑๐
หญิง	๑๐	๑๑	๑๑.๖๕	๑๓.๖๕	๑๕.๓๐
รวม	๗๒	๖๓	๕๑.๑๖	๕๕.๖๕	๑๐๐

จากการสำรวจตัวอย่างครอบครัวเกษตรกร ๕๗ ตัวอย่าง ปรากฏว่า ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีเกษตรกรเพศชาย ๒๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๐ และเกษตรกรเพศหญิง ๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๘.๗๗ ที่เป็นหัวหน้าครอบครัว และทางฝั่งตะวันตกมีเกษตรกรหัวหน้าครอบครัวที่เป็นเพศชาย จำนวน ๒๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๖๐ เกษตรกรเพศหญิง ๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕๓

จะเห็นว่าเกษตรกรหัวหน้าครอบครัว ๒๘ ตัวอย่าง ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๕๕ ของเกษตรกรทั้งหมดและเกษตรกรทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม จำนวน ๒๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๓๑ และเกษตรกรหัวหน้าครอบครัวทางฝั่งตะวันออกที่เป็นเพศชาย มีมากกว่าเกษตรกรเพศหญิง และเมื่อพิจารณาจะเห็นว่าเกษตรกรหัวหน้าครอบครัวทั้งตำบลทุ่งพลานี้ จะมีเกษตรกรหัวหน้าครอบครัวผู้ชายร้อยละ ๕๐.๗๐ และเกษตรกรที่เป็นหัวหน้าครอบครัวที่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๐ ตามลำดับ (ดังตารางที่ ๒)

นอกจากนี้จำนวนเพศของสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร ซึ่งรวมทั้งตัวของเกษตรกร ปรากฏว่าทางฝั่งตะวันออกมีจำนวนเพศชายถึง ๖๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๓๑ และสมาชิกภายในครอบครัวที่เป็นเพศหญิงจำนวน ๗๐ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๔๕ และสมาชิกทางฝั่งตะวันตกมีเพศชายจำนวน ๕๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๓๙ และสมาชิกที่เป็นเพศหญิงจำนวน ๗๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕๕

จากการสำรวจจำนวนครอบครัวเกษตรกร ๕๗ ตัวอย่าง ปรากฏว่ามีสมาชิกภายในครอบครัวของเกษตรกรทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมจำนวนทั้งหมด ๑๓๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๗๖ และสมาชิกภายในครอบครัวของเกษตรกรทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวนทั้งหมด ๑๒๖ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๒๔ จะเห็นว่าจำนวนสมาชิกภายในครอบครัวที่เป็นชายจากทั้งหมด ๕๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๗๐ และสมาชิกภายในครอบครัวจากตัวอย่างทั้งหมด ๕๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๐ (ดังตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๓ ระดัับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว

การศึกษา	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย	๘	$\frac{10 \times 10^4}{3}$	๒๘.๑๘	๑๐.๘๑	๑๘.๘๒ /
จบต่ำกว่า ป.๘	๑	๑	๓.๘๕	๓.๕๗	๓.๕๑
จบ ป.๘	๒๐	๒๐	๖๘.๘๖	๗๑.๘๓	๗๐.๒๐
จบสูงกว่า ป.๘	๑	๘	๓.๘๕	๑๘.๒๘	๘.๘๗
รวม	๒๘	๒๘	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

จากการสำรวจปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นหัวหน้าครอบครัวส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาตอนต้นเป็นส่วนมาก โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๒๐ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๘๖ ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๒๐ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๘๓ รองลงมาคือ เกษตรกรหัวหน้าครอบครัวที่ไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๑๘ และฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘๑ เกษตรกรหัวหน้าครอบครัวที่จบสูงกว่าชั้นประถมศึกษาตอนต้น และต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาตอนต้น ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๕ ส่วนฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒๘, ๓.๕๗ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรหัวหน้าครอบครัวในตำบลทุ่งพลานี้ มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับต่ำคือ ชั้นประถมศึกษาตอนต้นเป็นส่วนมาก รองลงมาคือ ไม่เคยเข้าโรงเรียนเลย, จบสูงกว่าชั้นประถมศึกษาตอนต้นและจบต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาตอนต้น โดยคิดเป็นร้อยละ ๗๐.๒๐, ๑๘.๘๓, ๘.๘๗ และ ๓.๕๑ (ดังตารางที่ ๓)

ตารางที่ ๔ สถานการณ์การสมัครของเกษตรกร

สถานการณ์การสมัคร	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
โสด	-	-	-	-	-
แต่งงานอยู่รวมกัน	๒๕	๒๓	๕๖.๖๖	๕๖.๖๕	๕๕.๖๕
หย่าร้าง	-	-	-	-	-
หม้าย	๕	๕	๑๑.๑๑	๑๑.๑๖	๑๕.๕๖
รวม	๒๕	๒๕	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในตำบลทุ่งปลา ร้อยละ ๕๕.๖๕ แต่งงานอยู่รวมกัน และร้อยละ ๑๕.๕๖ เป็นหม้าย สถานะของเกษตรกรที่แต่งงานอยู่รวมกัน คำนวณฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖๖ และฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒๓ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖๕ ส่วนเกษตรกรที่เป็นหม้ายทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๑ ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๑๖

สำหรับเกษตรกรที่เป็นโสดและหย่าร้าง ไม่มีเลย คิดเป็นร้อยละ ๐

(ดังตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๕ ข้อมูลเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว

เพศสมาชิก	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ชาย	๖๖	๕๒	๕๖.๕๙	๕๒.๒๘	๕๕.๖๒
หญิง	๙๐	๙๑	๕๓.๐๓	๕๙.๖๒	๕๕.๓๘
รวม	๑๖๖	๑๔๓	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

จากการสำรวจจำนวนตัวอย่าง ๕๗ ตัวอย่างของครอบครัวเกษตรกร ปรากฏว่าสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมที่เป็นเพศชาย จำนวน ๖๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๙ ส่วนฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๕๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒๘ และสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม ที่เป็นเพศหญิงมีจำนวน ๙๐ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๐๓ ส่วนฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๙๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๖๒

จะเห็นได้ว่าสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร มีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๘ และ ๕๕.๖๓ (ถึงตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๖ อายุของหัวหน้าครอบครัวและสมาชิกในครอบครัว

อายุ	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	พิสัย
<u>หัวหน้าครอบครัว</u>			
ฝั่งตะวันออก	๔๓.๓๔	๑๐.๓๖	๒๐-๗๐ ปี
ฝั่งตะวันตก	๕๐.๕๖	๑๕.๓๓	๒๕-๘๒ ปี
รวม	๔๗.๑๗	๑๓.๐๐	๒๐-๘๒ ปี
<u>สมาชิกในครอบครัว</u>			
ฝั่งตะวันออก	๒๑.๖๙	๑๕.๒๘	แรกเกิด-๗๖ ปี
ฝั่งตะวันตก	๒๘.๑๕	๑๖.๕๑	แรกเกิด-๘๒ ปี
รวม	๒๓.๑๕	๑๕.๕๙	แรกเกิด-๘๒ ปี

จากการสำรวจปรากฏว่า อายุของหัวหน้าครอบครัวทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีอายุเฉลี่ย ๔๓.๓๔ ส่วนอายุของหัวหน้าครอบครัวทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีอายุเฉลี่ย ๕๐.๕๖ ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุของเกษตรกรทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม ๑๐.๓๖ ทางฝั่งตะวันตก ๑๕.๓๓ มีค่าพิสัย ๒๐-๗๐ ปี ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม และ ๒๕-๘๒ ปี ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม

ส่วนอายุของเกษตรกรในตำบลทุ่งพลา มีอายุเฉลี่ย ๔๗.๑๗ ปี ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๓.๐๐ พิสัย ๒๐-๘๒ ปี

สมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีอายุเฉลี่ย ๒๑.๖๙ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีอายุเฉลี่ย ๒๘.๑๕ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๕.๒๘, ๑๖.๕๑ ของสมาชิกทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมและสมาชิกทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมตามลำดับ ค่ามัธยฐานของสมาชิก

ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม แรกเกิด-๗๖ ปี ส่วนค่าพิสัยของสมาชิกทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม แรกเกิด-๕๖ ปี

จะเห็นได้ว่าอายุของสมาชิกในตำบลทุ่งพลา มีอายุเฉลี่ย ๓๑.๖๕ ปี ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๕.๕๙ พิสัย แรกเกิด-๕๖ ปี (ดังตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๘ อาชีพของสมาชิกในครอบครัว

อาชีพ	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ทำสวนยางพารา	๕๖	๖๕	๖๘.๕๖	๕๑.๖๑	๕๕.๐๗
รับราชการ	๗	๖	๕.๑๙	๕.๕๕	๕.๐๑
ค้าขาย	๖	-	๕.๕๕	-	๖.๖๖
รับจ้าง	๕	-	๓.๗๖	-	๓.๕๕
นักเรียน, นักศึกษา	๕๕	๕๖	๕๐.๗๕	๓๓.๕๗	๓๗.๖๓
อื่น ๆ	๑๐	๑๖	๗.๕๑	๙.๖๕	๘.๕๕
รวม	๑๓๕	๑๓๕	๕๖.๑๖	๕๗.๕๕	๑๐๐

จากการสำรวจสภาพการเกษตรของสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร ปรากฏว่าสมาชิกมีการประกอบอาชีพทำสวนยางพารามากที่สุดคือ ฝั่งตะวันออกมีจำนวน ๕๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๕๖ ฝั่งตะวันตกมีจำนวน ๖๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๖๑ ส่วนรองลงมาเป็นนักเรียน, นักศึกษา โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๕๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๗๕ และฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๕๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕๗ และอาชีพรองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ เช่น แมงฆาน, รับราชการ, ค้าขาย และรับจ้าง โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑๐, ๗, ๖, ๕ คิดเป็นร้อยละ ๗.๕๑, ๕.๑๙, ๕.๕๕ และ ๓.๗๖ ตามลำดับ

ส่วนทางฝั่งตะวันตก อาชีพรองลงมาจากการทำสวนยางพาราและนักศึกษาคือ อาชีพ
แม่บ้าน และรับราชการ โดยมีจำนวน ๑๒ และ ๒ ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ
๙.๖๕ และ ๕.๕๔ ตามลำดับ ส่วนอาชีพค้าขายและรับจ้างไม่มีเลย

จะเห็นว่าอาชีพของสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร ที่มีมากที่สุดคือ
อาชีพทำสวนยางพารา รองลงมาก็คือ อาชีพนักเรียนนักศึกษา, อาชีพแม่บ้าน, อาชีพ
รับราชการ, ค้าขาย และอาชีพรับจ้าง โดยคิดเป็นร้อยละ ๕๕.๐๗, ๓๗.๓๐,
๕.๕๕ ๕.๐๑, ๒.๒๒ และ ๑.๕๕ ตามลำดับ (ถึงตารางที่ ๗)

ตารางที่ ๕ ระดับการศึกษาของสมาชิก

ระดับการศึกษา	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ไม่ได้รับการศึกษาเลย	๑๗	๑๐	๑๐.๖๒	๖.๗๑	๘.๖๗
ยังไม่ได้เข้ารับการศึกษ	๑๑	๔	๖.๘๗	๕.๓๗	๖.๑๒
ชั้นประถมศึกษาตอนต้น	๘๒	๙๓	๘๗.๕๐	๖๒.๘๒	๕๙.๘๖
ชั้นมัธยมศึกษา	๒๕	๒๙	๑๕.๖๓	๑๘.๘๖	๑๗.๕๔
ระดับป.วธ.หรือป.กศ.	๑	๒	๑.๐๓	๑.๓๕	๑.๑๙
ระดับป.วส.หรือป.กศ.สูง	๖	๑	๖.๑๕	๑.๓๐	๔.๖๒
ระดับปริญญา	๒	-	๑.๕๔	-	๐.๖๓
รวม	๑๖๐	๑๕๗	๕๑.๖๕	๔๘.๒๒	๑๐๐

สมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ชั้นประถม
ศึกษาตอนต้นมากที่สุด โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๘๒ ตัวอย่าง
คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๕๐ ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๙๓ ตัวอย่าง
คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๘๒ รองลงมาก็คือสมาชิกมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ชั้นมัธยมศึกษา
โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๓

ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒๓ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๖ ส่วนสมาชิกที่ไม่ได้รับการศึกษาเลย, ยังไม่เข้ารับการศึกษา, ระดับป.วส.หรือป.กศ.สูง ระดับป.วช.หรือป.กศ. และปริญญา ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑๗, ๑๑, ๗, ๒ และ ๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๖๓, ๖.๕๗, ๔.๖๕, ๑.๓๕ และ ๑.๓๕ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑๐, ๘, ๓, ๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖.๓๑, ๕.๑๗, ๑.๗๐ และ ๑.๓๕ ตามลำดับ สำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมไม่มีเลย

จะเห็นได้ว่าสมาชิกของเกษตรกรในตำบลทุ่งพลาญนี้ มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นมากที่สุดคือ ร้อยละ ๕๙.๕๖ รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา, ไม่ได้รับการศึกษาเลย, ยังไม่เข้ารับการศึกษา (วัยเด็กเพราะอายุน้อย) ระดับป.วส.หรือ ป.กศ.สูง, ระดับ ป.วช.หรือ ป.กศ. และปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๕, ๘.๖๗, ๖.๑๒, ๔.๖๕, ๒.๕๖ และ ๐.๖๓ ตามลำดับ (ดังตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๕ จำนวนบุตรของเกษตรกรครอบครัว

จำนวนบุตร	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	พิสัย
ฝั่งตะวันออก	๓.๖๒	๒.๐๘	๑-๑๐ คน
ฝั่งตะวันตก	๓.๐๐	๑.๕๕	๑-๕ คน
รวม	๓.๓๑	๑.๕๕	๑-๑๐ คน

จากการสำรวจตัวอย่างของครอบครัวเกษตรกรจำนวน ๕๗ ครอบครัว ปรากฏว่า จำนวนบุตรต่อครอบครัวเฉลี่ยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม ๓.๖๒ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๒.๐๘ พิสัย ๑-๑๐ คน ทางฝั่งตะวันตกจำนวนบุตรเฉลี่ยต่อครอบครัว ๓.๐๐ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๕๕ พิสัย ๑-๕ คน

จะเห็นได้ว่าค่าของพหุคูณจำนวนบุตรตลอดครัวเฉลี่ยแล้วมีจำนวน
๑.๑๑ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๕๕ พิสัย ๑-๑๐ คน

ตารางที่ ๑๐ อาชีพหลักของเกษตรกร

อาชีพหลัก	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ทำสวนยางพารา	๒๖	๒๖	๕๙.๖๖	๕๒.๕๒	๕๑.๒๖
ทำนา	-	-	-	-	-
ทำไร่	-	-	-	-	-
ทำสวนผัก	-	-	-	-	-
ทำสวนผลไม้	-	-	-	-	-
เลี้ยงสัตว์	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	๓	๒	๑๐.๓๔	๓.๑๔	๕.๖๕
รวม	๒๙	๒๘	๕๐.๕๕	๕๙.๑๒	๑๐๐

อาชีพหลักของเกษตรกรคือ การทำสวนยางพารา โดยทางฝั่งตะวันออก มีจำนวน ๒๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๖๖ ส่วนทางฝั่งตะวันตกมีจำนวน ๒๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๒๖ ส่วนอาชีพรองลงมาคือ อาชีพรับจ้าง ซึ่งทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๓ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓๔ ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๔

จะเห็นได้ว่าค่าของพหุคูณเกษตรกรมีอาชีพหลักคือ อาชีพทำสวนยางพารา คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๒๖ รองลงมาคือ อาชีพอื่น ๆ เช่น อาชีพรับจ้าง, ทำขาย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๕ ส่วนอาชีพทำนา, ทำไร่, ทำสวนผัก, ทำสวนผลไม้, และเลี้ยงสัตว์นั้นไม่มีเลย (ดังตารางที่ ๑๐)

ตารางที่ ๑๑ อาชีพครองของเกษตรกร

อาชีพครอง	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ทำสวนยางพารา	๑	-	๓.๕๕	-	๑.๗๓
ทำนา	๒๕	๒๗	๕๖.๖๐	๕๖.๕๓	๕๖.๕๖
ทำไร่	-	-	-	-	-
ทำสวนผัก	-	-	-	-	-
ทำสวนผลไม้	๑	-	๓.๕๕	-	๑.๗๖
เลี้ยงสัตว์	๑	๑	๓.๕๕	๓.๕๖	๓.๕๖
อื่น ๆ	๑	-	๓.๕๕	-	๑.๗๖
รวม	๒๙	๒๘	๕๐.๕๕	๕๖.๖๖	๑๐๐

จากการสำรวจ ปรากฏว่า อาชีพครองของเกษตรกร ได้แก่ การทำนามีมากที่สุดคือ ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๒๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖๐ และฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๒๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕๓ ส่วนอาชีพครองมาคือ อาชีพเลี้ยงสัตว์ โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๕ และฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๖ สำหรับอาชีพทำสวนยางพารา, อาชีพทำสวนผลไม้ และอาชีพอื่น ๆ เช่น รับจ้าง หรือค้าขาย จะมีเฉพาะทางด้านฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมเท่านั้น มีจำนวนอาชีพละ ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๕ ทุกอาชีพ

จะเห็นได้ว่าค่าขลุ่ยพลาณี เกษตรกรมีอาชีพครองคือ อาชีพทำนามากที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๖๖ รองลงมาคือ อาชีพเลี้ยงสัตว์, ทำสวนยางพารา, ทำสวนผลไม้ และอื่น ๆ เช่น รับจ้าง และค้าขาย คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๖, ๑.๗๖, ๑.๗๖, ๑.๗๖ ส่วนอาชีพทำไร่และทำสวนผักไม่มีเลย (ถึงตารางที่ ๑๑)

ตารางที่ ๑๒ การนับถือศาสนาของเกษตรกร

ศาสนา	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
พุทธ	๑๓	๒๘	๕๕.๘๓	๕๕.๗๑	๖๘.๒๖
อิสลาม	๑๖	๘	๕๕.๑๗	๑๕.๖๘	๓๕.๗๓
คริสต์	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๒๙	๓๖	๕๐.๘๘	๔๙.๑๒	๑๐๐

จะเห็นได้ว่าฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีเกษตรกรที่นับถือศาสนาอิสลามมากที่สุดคือ จำนวน ๑๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๗ และฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๘ ส่วนศาสนาพุทธเกษตรกรฝั่งตะวันตกนับถือมากกว่า โดยมีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๗๑ และฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๑๓ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๘๓

เมื่อมองทั้งตำบลจะเห็นได้ว่า เกือบทุกศาสนาเกษตรกรนับถือศาสนาพุทธมากกว่าศาสนาอิสลาม โดยศาสนาพุทธคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๒๖ ศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๓ สำหรับเกษตรกรที่นับถือศาสนาอื่น ๆ ไม่มีเลย (ถึงตารางที่ ๑๓)

ตารางที่ ๑๓ ประเภทและลักษณะที่อยู่อาศัยของเกษตรกร

บ้านที่อยู่อาศัยของ เกษตรกร	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
เป็นของตนเอง	๒๙	๒๗	๑๐๐	๙๖.๘๓	๕๖.๖๖
เป็นของบิดามารดา	-	๑	-	๓.๑๗	๑.๖๖
เช่า	-	-	-	-	-
เป็นของญาติพี่น้อง	-	-	-	-	-
อาศัยเพื่อนบ้าน	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๒๙	๒๘	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

จากการสำรวจปรากฏว่า บ้านของเกษตรกร ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีบ้านเป็นของตนเอง จำนวน ๒๙ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ส่วนเกษตรกรทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีบ้านเป็นของตนเอง จำนวน ๒๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๘๓ ส่วนอีก ๑ ตัวอย่าง บ้านเป็นของบิดามารดา คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๗

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในตำบลทุ่งพลาญนี้ บ้านส่วนมากเป็นของตนเอง ร้อยละ ๙๖.๖๖ และเป็นของบิดามารดา ร้อยละ ๑.๖๖ ส่วนบ้านที่เช่าเป็นของญาติพี่น้อง หรืออาศัยเพื่อนบ้าน และเช่าอื่นไม่มีเลย (ดังตารางที่ ๑๓)

ตารางที่ ๑๘ สภาพครัวเรือนของเกษตรกร

บ้าน	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
แบบแปลนของบ้าน					
บ้านชั้นเดียวพื้นดิน	๑๘	๑๖	๘๘.๒๘	๒๑.๘๓	๓๔.๘๕
บ้านชั้นเดียวใต้ถุนสูง	๙	๑๙	๓๑.๐๓	๖๗.๘๖	๙๘.๘๕
บ้านสองชั้น	๖	๓	๒๐.๖๙	๑๐.๗๑	๑๔.๗๐
รวม	๒๙	๓๘	๕๐.๘๘	๘๙.๑๒	๑๐๐
ลักษณะของบ้าน					
ตึก	๑	๑	๓.๔๕	๓.๕๗	๓.๕๑
บ้านเรือนไม้	๒๑	๒๘	๗๒.๕๑	๘๕.๗๒	๙๙.๐๖
ห้องแถวมากกว่า ๑ ชั้น	-	-	-	-	-
ห้องแถวสองชั้น	๗	๓	๒๔.๑๔	๑๐.๗๑	๑๗.๕๓
รวม	๒๙	๓๘	๕๐.๘๘	๘๙.๑๒	๑๐๐
วัสดุที่ใช้มุงหลังคา					
กระเบื้อง	๒๗	๒๗	๙๓.๑๐	๗๑.๕๓	๙๕.๗๗
สังกะสี	๑	-	๓.๔๕	-	๑.๗๒
จาก, แปก	๑	๑	๓.๔๕	๓.๕๗	๓.๕๑
รวม	๒๙	๒๘	๕๐.๘๘	๘๙.๑๒	๑๐๐
วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างบ้าน					
อิฐ	๑๘	๘	๕๑.๗๒	๒๑.๕๗	๕๐.๑๔
ไม้กระดาน	๑๓	๑๙	๔๕.๘๓	๖๗.๘๖	๕๖.๓๘
ไม้ไผ่ขัด	๑	๑	๓.๔๕	๓.๕๗	๓.๕๑
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๒๙	๒๘	๕๐.๘๘	๘๙.๑๒	๑๐๐

สภาพครัวเรือนของเกษตรกร

๑. แบบแปลนของบ้าน

การสำรวจคุณภาพของบ้านเรือนของเกษตรกร เป็นวิธีหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงฐานะความเป็นอยู่ของเกษตรกรว่าดีหรือไม่ สิ่งที่ใช้วัดมาตรฐานของแบบแปลนบ้านของเกษตรกรมีดังนี้

บ้านสองชั้น	จัดเป็นประเภท	ผู้มีฐานะดี
บ้านชั้นเดียวพื้นที่ติดดิน	จัดเป็นประเภท	ผู้มีฐานะปานกลาง
บ้านชั้นเดียวใต้ถุนสูง	จัดเป็นประเภท	ผู้มีฐานะยากจน

๒. ลักษณะของบ้าน

สิ่งที่ใช้วัดระดับมาตรฐานของลักษณะบ้านของเกษตรกรมีดังนี้

ตึก	จัดเป็นประเภท	ผู้มีฐานะดี
ห้องแถวมากกว่า ๑ ชั้น	จัดเป็นประเภท	ผู้มีฐานะค่อนข้างดี
ห้องแถวชั้นเดียว	จัดเป็นประเภท	ผู้มีฐานะปานกลาง
บ้านเรือนไม้	จัดเป็นประเภท	ผู้มีฐานะยากจน

๓. วัสดุที่ใช้มุงหลังคา

สิ่งที่ใช้วัดระดับมาตรฐานของวัสดุที่ใช้มุงหลังคามีดังนี้

กระเบื้อง	จัดเป็นประเภท	ผู้มีฐานะดี
สังกะสี	จัดเป็นประเภท	ผู้มีฐานะปานกลาง
จาก, แผลก	จัดเป็นประเภท	ผู้มีฐานะยากจน

๔. วัสดุที่ใช้ในการสร้างบ้าน

สิ่งที่ใช้วัดระดับมาตรฐานของวัสดุที่ใช้ในการสร้างบ้านมีดังนี้

อิฐ	จัดเป็นประเภท	มีฐานะที
ไม้กระดาน	จัดเป็นประเภท	มีฐานะปานกลาง
ไม้ไผ่ซัด	จัดเป็นประเภท	มีฐานะยากจน

จากผลของการสำรวจสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรในตำบลทุ่งพลา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดปทุมธานี จำนวนครอบครัวเกษตรกร ๔๗ ตัวอย่าง ปรากฏผลดังตารางที่ ๑๔

สภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกร

แบบแปลนของบ้าน

เกษตรกรที่มีฐานะดี (ลักษณะบ้านสองชั้น) ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม จำนวน ๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖๕ ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๓ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘๖

เกษตรกรที่มีฐานะปานกลาง (บ้านชั้นเดียวพื้นคึกคิน) ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๑๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๒๕ ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๓

เกษตรกรที่มีฐานะยากจน (ลักษณะบ้านชั้นเดียวใต้ถุนสูง) ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐๓ และฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๑๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๔๖

จะเห็นว่าเกษตรกรในตำบลทุ่งพลา มีฐานะยากจนค่อนข้างมาก โดยคิดเป็นร้อยละ ๔๘.๔๕ และฐานะปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๔๕ และเกษตรกรที่มีฐานะดี คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๐ (ดังตารางที่ ๑๔)

ลักษณะของบ้าน

เกษตรกรที่มีฐานะดี (ลักษณะบ้านเป็นตึก) ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๕ ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗

เกษตรกรที่มีฐานะค่อนข้างดี (ลักษณะบ้านเป็นห้องแถวมากกว่า ๑ ชั้น) ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมไม่มีเลย และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมก็ไม่มีเลย คิดเป็นร้อยละ ๐

เกษตรกรที่มีฐานะปานกลาง (บ้านมีลักษณะห้องแถวชั้นเดียว) ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๕ ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๓ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๑

เกษตรกรที่มีฐานะยากจน (ลักษณะบ้านเรือนไม้) ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๕๑ ส่วนทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๒

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในคำมดทุ่งพลาญนี้ มีฐานะยากจนมากที่สุดคือ ลักษณะของบ้านเรือนไม้ คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๐๖, ฐานะปานกลาง, ฐานะดี คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๓ และ ๓.๕๑ (ดังตารางที่ ๑๕)

วัสดุที่ใช้มุงหลังคา

เกษตรกรที่มีฐานะดี (วัสดุมุงหลังคาใช้กระเบื้อง) ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๑๐ ส่วนทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕๓

เกษตรกรที่มีฐานะปานกลาง (วัสดุมุงหลังคาใช้สังกะสี) ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๕ ส่วนทางฝั่งตะวันตกไม่มีเลย

เกษตรกรที่มีฐานะยากจน (วัดคูนงหลังคาไชจาก, แปก) ทางฝั่งตะวันออก
ของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๕ ทางฝั่งตะวันตก
ของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรที่มีฐานะที่มุงหลังคาบ้านด้วยกระเบื้องมากที่สุด รองลง
มาคือ เกษตรกรฐานะยากจนที่มุงหลังคาด้วยจากหรือแปก และฐานะเกษตรกรปานกลาง
ที่มุงหลังคาบ้านด้วยสังกะสี คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๘๗, ๓.๕๑ และ ๑.๗๒ (ดังตาราง
ที่ ๑๔)

วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างบ้าน

เกษตรกรที่มีฐานะดี (สร้างบ้านด้วยอิฐ) ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม
มีจำนวน ๑๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๗๒ ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม
มีจำนวน ๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๗

เกษตรกรที่มีฐานะปานกลาง (สร้างบ้านด้วยไม้กระดาน) ทางฝั่งตะวันออก
ของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑๓ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕๓ ทางฝั่งตะวันตก
ของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๕๖

เกษตรกรที่มีฐานะยากจน (สร้างบ้านด้วยไม้ไผ่ซัด) ทางฝั่งตะวันออกของ
ถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๕ ส่วนทางฝั่งตะวันตกของ
ถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในคำขงทุกพลานี้ มีฐานะปานกลาง คิดเป็นร้อยละ
๕๖.๓๘, รองลงมาคือฐานะดี คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๑๕ และฐานะยากจน คิดเป็นร้อยละ
๓.๕๑ (ดังตารางที่ ๑๕)

ตารางที่ ๑๕ สุขภาพอนามัยของเกษตรกร

การปฏิบัติเมื่อเจ็บป่วย	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ซื้อยาแผนปัจจุบันมากินเอง	๑	-	๓.๘๕	-	๑.๗๓
รักษาทางไสยศาสตร์	-	-	-	-	-
ไปสถานอนามัย	๑๐	๑๐	๓๘.๘๕	๓๕.๗๑	๓๕.๐๘
ไปหาแพทย์แผนปัจจุบันที่คลินิก	-	๑	-	๓.๕๗	๑.๗๕
รักษาโดยแพทย์แผนโบราณ	-	-	-	-	-
ไปโรงพยาบาล	๑๘	๑๗	๖๖.๐๗	๖๐.๗๒	๖๑.๘๐
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๒๙	๒๗	๕๐.๘๘	๕๘.๑๒	๑๐๐

เกษตรกรเมื่อเจ็บป่วย ส่วนมากจะไปรักษาที่โรงพยาบาล โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๐๗ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๑๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๗๒ รองลงมาคือ เกษตรกรจะไปรักษาที่สถานอนามัย โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑๐ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๘๕ และ ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑๐ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๗๑ ส่วนเกษตรกรที่ซื้อยาแผนปัจจุบันมากินเอง ทางฝั่งตะวันออกมีเพียง ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๘๕ และทางฝั่งตะวันตกไม่มีเลย, เกษตรกรไปหาหมอแผนปัจจุบันที่คลินิกมี ๑ ตัวอย่าง คือทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗

จะเห็นว่าเกษตรกรมีความรู้เรื่องสุขภาพอนามัยที่เพราะว่า เกษตรกรส่วนมากไปรักษาที่โรงพยาบาล คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๘๐ รองลงมาคือ ไปรักษาที่สถานอนามัย คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๘ นอกจากนี้เกษตรกรจะไปหาแพทย์พื้นบ้าน และซื้อยา

แผนปัจจุบันมาकिनเอง โดยคิดเป็นร้อยละ ๑.๘๘, ๑.๗๓ (ดังตารางที่ ๑๕)

ตารางที่ ๑๖ การรับฟังข่าวสารของเกษตรกร

เรื่อง	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฟังตะวันออก	ฟังตะวันตก	ฟังตะวันออก	ฟังตะวันตก	
<u>แหล่งสื่อสาร</u>					
กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน	-	-	-	-	-
วิทยุ, หนังสือพิมพ์, วิทยุโทรทัศน์	๒๘	๒๘	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
เพื่อนบ้าน, แพทย์ประจำตำบล	-	-	-	-	-
ครู, พระภิกษุ	-	-	-	-	-
วารสาร, นิตยสาร	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๒๘	๒๘	๕๐.๘๘	๔๙.๑๒	๑๐๐
<u>ความคิดเห็นในการติดต่อสื่อสาร</u>					
สะดวกรวดเร็ว	๒๘	๓๐	๘๖.๕๕	๗๖.๔๗	๘๓.๕๙
ลำบาก	๑	๘	๓.๔๕	๒๘.๕๓	๑๖.๐๑
รวม	๒๙	๓๘	๕๐.๘๘	๔๙.๑๒	๑๐๐

การรับฟังข่าวสารของเกษตรกรส่วนใหญ่ เกษตรกรได้รับฟังข่าวสารทางการ-
 เกษตรจากวิทยุ, วิทยุโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์มากที่สุด โดยทางฟังตะวันออกของถนน
 เพชรเกษม มีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐, ทางฟังตะวันตกของถนน
 เพชรเกษม มีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

ส่วนความคิดเห็นของเกษตรกรในการไถรับฝังข่าวสาร และในการติดต่อสื่อสารต่าง ๆ เกษตรกรลงความเห็นว่า การติดต่อสื่อสารสะดวกเร็ว โดยเกษตรกรทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๕๕ และเกษตรกรทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๒๐ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๙๑.๕๐ ส่วนเกษตรกรที่ลงความเห็นว่า การติดต่อสื่อสารล่าช้าไม่สะดวก มีน้อยกว่า โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๕ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๐

จะเห็นว่า เกษตรกรในคำขลุ่ยพลา ลงความเห็นว่า การติดต่อสื่อสารมีความสะดวกเร็ว ถึงร้อยละ ๙๓.๕๕ และการติดต่อสื่อสารล่าช้าเพียงร้อยละ ๑๖.๐๑ เท่านั้น (ดังตารางที่ ๑๖)

ตารางที่ ๑๖ ขนาดการถือครองที่ดินของเกษตรกร

ขนาดการถือครอง	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	พิสัย
ฝั่งตะวันออก	๑๓.๓๔	๑๐.๖๗	๓-๕๕ ไร่
ฝั่งตะวันตก	๑๖.๕๐	๑๐.๒๖	๔-๕๐ ไร่
รวม	๑๔.๘๒	๑๐.๔๗	๓-๕๕ ไร่

ขนาดการถือครองที่ดินของเกษตรกรรวมทั้งที่อยู่อาศัย จะเห็นว่า เกษตรกรทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีจำนวนที่ถือครองเฉลี่ยต่อครอบครัว ๑๓.๓๔ ไร่, ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๐.๖๗, พิสัย ๓-๕๕ ไร่

ส่วนเกษตรกรทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีที่ถือครองเฉลี่ยต่อครอบครัว ๑๖.๕๐ ไร่, ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๐.๒๖, พิสัย ๔-๕๐ ไร่

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในท้องที่ตำบลทุ่งหว้า มีขนาดที่ดินถือครองต่อครอบครัว เฉลี่ย ๑๘.๘๒ ไร่, ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๐.๘๗, วิสัย ๓-๕๕ ไร่ (ถึง- การางที่ ๑๑)

ตารางที่ ๑๕ ลักษณะการถือครองที่ดินของเกษตรกร

ลักษณะการถือครอง	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
มีที่ดินเป็นของตนเอง	๒๘	๒๕	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
มีที่ดินเป็นของตนเองและ เช่าบางส่วน	-	-	-	-	-
เช่าผู้อื่นทั้งหมด	-	-	-	-	-
ทำโดยไม่ต้องเสียค่าเช่า	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๒๘	๒๕	๕๐.๘๐	๕๘.๑๒	๑๐๐

ลักษณะการถือครองที่ดินของเกษตรกรส่วนมากเกษตรกรมีที่ดินเป็นของตนเอง ทั้งหมดแต่ทั้งตำบลไม่มีการเช่าเลย โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง และฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ (ถึงการางที่ ๑๕)

จากการสำรวจในท้องที่ตำบลทุ่งหว้า อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ปรากฏว่า การประกอบอาชีพของเกษตรกรมีดังนี้

- อาชีพทำนา มีการปลูกข้าวเจ้าพันธุ์พื้นเมืองเป็นส่วนใหญ่ ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมปลูกมากกว่าทางฝั่งตะวันออก

- อาชีพทำสวนยางพารา ทำกันมากทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม

- อาชีพทำไร่ ส่วนมากเป็นไร่อ้อย, ไร่มันเทศ เป็นต้น ซึ่งทำเพียงเล็กน้อย เท่านั้น

- อาชีพทำสวนผัก ส่วนมากปลูกไว้บริโภคในครัวเรือน และที่เหลือก็จำหน่ายบ้าง มีการปลูกทางฝั่งตะวันออกของเพชรเกษม

- อาชีพทำสวนผลไม้ ปลูกมากทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม เพราะพื้นที่ติดกับเทือกเขาสนกาลาศรี ผลไม้ที่ปลูกคือ พุ่เรียน, เงาะ, ฝรั่ง เป็นต้น

- อาชีพเลี้ยงสัตว์ ส่วนมากจะเป็นการเลี้ยงสัตว์หลังบ้าน เพื่อบริโภคในครัวเรือน และเพื่อจำหน่ายพันธุ์ เช่น ไก่, เป็ด, หมู, ควาย, วัว สัตว์ที่เลี้ยงมากคือ ไก่ โดยเลี้ยงมากทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม

อาชีพต่าง ๆ ของเกษตรกร และรายได้จากการประกอบอาชีพเหล่านี้ จะมีปรากฏให้เห็นจากตารางที่ ๑๙, ๒๐, ๒๑, ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖, และ ๒๗

ตารางที่ ๑๕ รายละเอียดเกี่ยวกับการนำของเกษตรกร

พื้นที่ทำนา (ไร่)

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๒๕	๕.๕๒	๕.๐๕
ฝั่งตะวันตก	๒๗	๕.๕๕	๒.๕๐
รวม	๕๒	๕.๕๐	๓.๓๕

ผลผลิตต่อครอบครัว

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๒๕	๕๕.๕๖	๕๐.๒๕
ฝั่งตะวันตก	๒๗	๕๕.๕๕	๕๕.๒๕
รวม	๕๒	๕๕.๖๕	๖๕.๒๖

รายได้ต่อครอบครัว (บาท)

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๕	๑,๕๔๘	๖๕๐.๖๕
ฝั่งตะวันตก	๖	๓,๕๖๖.๓๓	๑,๕๕๕.๖๖
รวม	๑๑	๒,๕๕๕.๓๖	๑,๖๗๐.๓๓

ผลผลิตคอกหมู

ถนนเลขที่ เกษม	จำนวนครอบครั้ว	คะแนนเฉลี่ย	ความเพียงพอเบ็ดเตล็ด
ฝั่งตะวันออก	๒๔	๕๖.๖๕	๖๕.๕๗
ฝั่งตะวันตก	๒๗	๖๕.๒๖	๖.๖๗
รวม	๕๑	๖๐.๖๕	๖๖.๕๕

พื้นที่ทำนา

- ฝั่งตะวันออก ๑๑๓ ไร่
- ฝั่งตะวันตก ๑๒๖ ไร่

ผลผลิตทั้งหมด

- ฝั่งตะวันออก (ถึง/ปี) ๒,๒๕๕ ถึง
- ฝั่งตะวันตก (ถึง/ปี) ๔,๔๙๖ ถึง

รายได้ทั้งหมด

- ฝั่งตะวันออก ๑๐,๙๕๕ บาท
- ฝั่งตะวันตก ๒๒,๙๕๕ บาท

ผลของการสำรวจปรากฏว่า เกษตรกรมีอาชีพทำนาในท้องที่ตำบลทุ่งพลา
จำนวน ๕๑ ครอบครั้ว แบ่งเป็น

ฝั่งตะวันออก มีเกษตรกรทำนา ๒๔ ครอบครั้ว

ฝั่งตะวันตก มีเกษตรกรทำนา ๒๗ ครอบครั้ว

- พื้นที่ทำนาของเกษตรกร ๑ ครอบครั้วในฝั่งตะวันออกใช้พื้นที่ทำนา
เฉลี่ย ๔.๕๒ ไร่

- พื้นที่ทำนาของเกษตรกร ๑ ครอบครั้วในฝั่งตะวันตกใช้พื้นที่ทำนา
เฉลี่ย ๔.๕๕

- ผลผลิตต่อครอบครัว เฉลี่ยทางฝั่งตะวันออก โค่นผลผลิตข้าว ๕๘.๘๒
ถึงต่อครอบครัว
- ผลผลิตต่อครอบครัว เฉลี่ยของเกษตรกรฝั่งตะวันตก โค่น ๗๙.๕๕
ถึงต่อครอบครัว
- รายได้ของเกษตรกรต่อครอบครัว ฝั่งตะวันออกเฉลี่ยครอบครัวละ
๑,๕๕๕ ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๕๑๐.๖๘
- รายได้ของเกษตรกรต่อครอบครัว ฝั่งตะวันตกเฉลี่ยครอบครัวละ
๓,๕๒๖.๓๓ บาท ความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ ๑,๗๕๕.๘๖
- ผลผลิตต่อพื้นที่ทำนาของเกษตรกรฝั่งตะวันออกเฉลี่ย ๒๒.๕๕ ถึง
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ ๑๕.๕๗ ผลผลิตต่อพื้นที่ทำนาของเกษตรกรฝั่งวัน-
ตกเฉลี่ย ๑๕.๒ ถึง ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๖.๓๗ (ดังตารางที่ ๑๘)

ตารางที่ ๒๐ รายละเอียดเกี่ยวกับการนำผลงานการวิจัยของเกษตรกร

พื้นที่ปลูกยางพารา (ไร่)

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๒๘	๗.๒๘	๕.๕๘
ฝั่งตะวันตก	๒๕	๗.๕๒	๘.๒๓
รวม	๕๓	๗.๕๑	๕.๓๕

ผลผลิตคอกครอบครัว (ก.ก.)

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๒๘	๑,๒๗๓.๕๘	๕๓๑.๗๗
ฝั่งตะวันตก	๒๕	๘๓๗.๓๒	๑,๒๕๕.๕๕
รวม	๕๓	๑,๑๐๒	๑,๑๑๕.๕๐

รายได้คอกครอบครัว

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๒๘	๑๖,๕๘๑.๐๘	๑๒,๑๑๕.๒๘
ฝั่งตะวันตก	๒๕	๑๒,๖๓๐.๘	๑๗,๓๗๘.๖๐
รวม	๕๓	๑๕,๕๕๐.๗๖	๑๕,๑๗๕.๓๗

ผลผลิตคอกพื้น

ถนอมเพชรเกษม	จำนวนครอก	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๒๔	๒๓๖.๕๖	๑๕๖.๘๒
ฝั่งตะวันตก	๒๕	๑๘๓.๖๔	๑๖๔.๒๗
รวม	๔๙	๑๘๕.๓๓	๑๘๖.๘๖

พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด

- ฝั่งตะวันออก ๑๗๕ ไร่
- ฝั่งตะวันตก ๑๘๘ ไร่

ผลผลิตทั้งหมด (ก.ก./ไร่)

- ฝั่งตะวันออก ๓๐,๔๖๕ กิโลกรัม
- ฝั่งตะวันตก ๒๗,๔๖๓ กิโลกรัม

รายได้อัตโนมัติ

- ฝั่งตะวันออก ๓๙๖,๒๖๕ บาท
- ฝั่งตะวันตก ๓๑๕,๗๖๐ บาท

จากผลของการสำรวจปรากฏว่า เกษตรกรมีอาชีพทำสวนยางพาราในท้องถิ่น
ตำบลทุ่งเขา จำนวน ๔๙ ครอบครัว แบ่งเป็น

ฝั่งตะวันออกมีเกษตรกรทำสวนยางพารา จำนวน ๒๔ ครอบครัว

ฝั่งตะวันตกมีเกษตรกรทำสวนยางพารา จำนวน ๒๕ ครอบครัว

- พื้นที่ทำสวนยางพาราของเกษตรกร ๑ ครอบครัว ทางฝั่งตะวันออกมีพื้นที่ทำสวนยางพาราเฉลี่ย ๗.๒๕ ไร่ และเกษตรกร ๑ ครอบครัว ทางฝั่งตะวันตกมีพื้นที่ทำสวนยางพาราเฉลี่ย ๗.๕๑ ไร่

- ผลผลิตต่อครอบครัวเฉลี่ยทางฝั่งตะวันออก ๑,๒๗๓.๕๕ กิโลกรัม,
ทางฝั่งตะวันตกเฉลี่ย ๘๑๗.๓๒ กิโลกรัม
รวมทั้งค่าผลผลิตเฉลี่ย ๑,๑๐๒ กิโลกรัมต่อครอบครัว
- รายได้ของเกษตรกรต่อครอบครัวทางฝั่งตะวันออกเฉลี่ยครอบครัวละ-
๑๖,๕๕๖.๐๘ บาท ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๒,๑๑๘.๒๘
- รายได้ต่อครอบครัวของเกษตรกรทางฝั่งตะวันตกเฉลี่ยครอบครัวละ-
๑๒,๖๓๐.๘๐ บาท, ความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ ๑๗,๓๓๔.๖๐
- ผลผลิตต่อพื้นที่การทำสวนยางพาราของเกษตรกรทางฝั่งตะวันออกเฉลี่ย
๒๓๖.๘๒ กิโลกรัม ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๘๖.๘๒ และผลผลิตต่อพื้นที่ของเกษตรกร
ที่ทำสวนยางพาราทางฝั่งตะวันตกเฉลี่ย ๑๘๑.๖๔ กิโลกรัม ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
มีค่าเท่ากับ ๑๖๔.๒๗ (ดังตารางที่ ๒๐)

ตารางที่ ๒๑ รายละเอียดเกี่ยวกับการทำไร่ของเกษตรกร

พื้นที่ทำไร่

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๒	๗	๑.๐๐
ฝั่งตะวันตก	-	-	-
รวม	๒	๗	๑.๐๐

ผลผลิตต่อครอบครัว

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๒	๒๐๐	๑๐๐
ฝั่งตะวันตก	-	-	-
รวม	๒	๒๐๐	๑๐๐

รายได้ต่อครอบครัว

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๑	๑,๐๐๐	-
ฝั่งตะวันตก	-	-	-
รวม	๑	๑,๐๐๐	-

ผลผลิตต่อพื้นที่

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๒	๓๑.๕	๑๘.๕
ฝั่งตะวันตก	-	-	-
รวม	๒	๓๑.๕	๑๘.๕

พื้นที่ทำไร่ทั้งหมด

- ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม ๑๔ ไร่
- ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม -

ผลผลิตทั้งหมด

- ฝั่งตะวันออก ๓๐๐ กิโลกรัม
- ฝั่งตะวันตก -

รายได้ทั้งหมด

- ฝั่งตะวันออก ๑,๐๐๐ บาท
- ฝั่งตะวันตก -

ผลของการสำรวจปรากฏว่า ฝั่งตะวันตกไม่มีการทำไร่โดย ส่วนฝั่งตะวันออก มีการทำไร่ ๒ ครอบครัว ได้แก่

- พื้นที่ทำไร่เฉลี่ย ๗ ไร่ต่อครอบครัว
- ผลผลิตต่อครอบครัวเฉลี่ย ๒๐๐ กิโลกรัม
- รายได้ต่อครอบครัวเฉลี่ย ๑,๐๐๐ บาท
- ผลผลิตต่อพื้นที่เฉลี่ย ๓๑.๕ กิโลกรัม ความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ ๑๘.๕ (ดังตารางที่ ๒๑)

ตารางที่ ๒๒ รายละเอียดเกี่ยวกับการทำสวนผักของเกษตรกร

พื้นที่ปลูกผัก (ไร่)

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๑	๑	-
ฝั่งตะวันตก	-	-	-
รวม	๑	๑	-

รายได้ต่อครอบครัว (บาท)

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๑	๑,๐๐๐	-
ฝั่งตะวันตก	-	-	-
รวม	๑	๑,๐๐๐	-

พื้นที่ปลูกผักทั้งหมด

- ฝั่งตะวันออก ๑ ไร่
- ฝั่งตะวันตก ไม่มีเลย

รายได้ทั้งหมด

- ฝั่งตะวันออก ๑,๐๐๐ บาท
- ฝั่งตะวันตก ไม่มีเลย

จากการสำรวจปรากฏว่าเกษตรกรมีการปลูกผักเฉพาะทางฝั่งตะวันออกเท่านั้น
มีจำนวน ๑ ครอบครัว

- พื้นที่ปลูกผักเฉลี่ย ๑ ไร่
- มีรายได้ต่อครอบครัวเฉลี่ย ๑,๐๐๐ บาท (ดังตารางที่ ๒๒)

ตารางที่ ๒๓ รายละเอียดเกี่ยวกับการปลูกผลไม้ของเกษตรกร

พื้นที่ปลูกไม้ผล (ไร่)

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๘	๑	-
ฝั่งตะวันตก	๑๕	๕.๖	๘.๖๖
รวม	๑๘	๘.๖๓	๘.๗๕

รายได้ต่อครอบครัว

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๘	๘.๖๕	๖๔๑.๕๕
ฝั่งตะวันตก	๑๕	๘๘๘.๒	๕๘๐.๖๘
รวม	๑๘	๘๑๕.๑๖	๖๐๒.๕๗

พื้นที่ปลูกไม้ผลทั้งหมด (ไร่) แบ่งเป็น

- ฝั่งตะวันออก ๘ ไร่
- ฝั่งตะวันตก ๘๘ ไร่

รายได้ทั้งหมด

- ฝั่งตะวันออก ๓,๙๐๐ บาท
- ฝั่งตะวันตก ๘๑,๖๐๐ บาท

จากการสำรวจปรากฏว่า เกษตรกรมีอาชีพทำสวนผลไม้จำนวน ๑๕
ครอบครัว

ฝั่งตะวันออกจำนวน ๘ ครอบครัว

ฝั่งตะวันตกจำนวน ๑๕ ครอบครัว

- พื้นที่ปลูกไม้ผลฝั่งตะวันออกเฉลี่ย ๑ ไร่ต่อครอบครัว และฝั่งตะวันตก
เฉลี่ย ๕.๖ ไร่ต่อครอบครัว

- รายได้ต่อครอบครัว ฝั่งตะวันออกเฉลี่ย ๘๗๕ บาทต่อครอบครัว,
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ ๒๔๑.๗๕

- ฝั่งตะวันตกรายได้เฉลี่ยที่ได้จากการทำสวนผลไม้ต่อครอบครัวเท่ากับ
๕๘๘.๒ บาท ความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ ๕๘๐.๖๕ (ดังตารางที่ ๒๔)

ตารางที่ ๒๔ รายละเอียดเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ของเกษตรกร

รายได้ต่อครอบครัว

ถนนเพชรเกษม	จำนวนครอบครัว	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๘	๓๖๖	๑๘๘.๖๗
ฝั่งตะวันตก	๑๕	๒๐๑.๘๐	๑๘๗.๑๐
รวม	๑๕	๒๓๖.๐๘	๑๗๗.๖๘

รายได้ทั้งหมด แบ่งเป็น

- ฝั่งตะวันออกถนนเพชรเกษม ๑๗,๘๐๐ บาท
- ฝั่งตะวันตกถนนเพชรเกษม ๑๗,๑๐๐ บาท

จากการสำรวจปรากฏว่า รายได้ของเกษตรกรที่ครอบครัว ซึ่งการเลี้ยง-
สัตว์นี้มีครอบครัวเกษตรกรเพียง ๑๕ ครอบครัวเท่านั้น ที่เลี้ยงเพื่อจำหน่ายผลผลิต
โดยฝั่งตะวันออกจำนวน ๘ ครอบครัว มีรายได้เฉลี่ยครอบครัวละ ๓๖๖ บาท
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ ๑๘๙.๖๗

ฝั่งตะวันตกจำหน่าย ๑๘ ครอบครัว มีรายได้เฉลี่ย ๒๐๑.๘๐ บาทต่อ-
ครอบครัว ความเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ ๑๕๗.๑๐ (ดังตารางที่ ๒๔)

ตารางที่ ๒๔ ประเภทการประกอบอาชีพเกษตรกรรวมของเกษตรกร

อาชีพ	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ทำนา	๒๕	๒๗	๓๑.๒๕	๒๗.๗๖	๒๙.๕๑
ทำสวนยางพารา	๒๔	๒๕	๓๐.๐๐	๒๖.๖๐	๒๘.๓๐
ทำไร่	๒	-	๒.๕๐	-	๑.๒๕
ทำสวนผัก	๑	-	๑.๒๕	-	๐.๖๒
ทำสวนผลไม้	๔	๑๕	๕.๐๐	๑๕.๙๖	๑๐.๘๘
เลี้ยงสัตว์	๒๔	๒๗	๓๐.๐๐	๒๔.๗๖	๒๗.๓๖
รวม	๘๐	๙๔	๘๕.๘๘	๘๘.๐๒	๑๐๐

เกษตรกรประกอบอาชีพทำนามากที่สุด

ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๕
ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓๖

อาชีพรองลงมาคือการเลี้ยงสัตว์

ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๐๐
ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๓๖

อาชีพการทำสวนยางพารา

ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐๐
ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๗๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๖๐

อาชีพทำสวนผลไม้

ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๐
ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๖๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๘๖

อาชีพทำไร่

ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒.๕๐
ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมไม่มีเลย

อาชีพทำสวนผัก

ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑.๒๕
ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมไม่มีเลย

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในตำบลทุ่งพลาญนี้ ประกอบอาชีพทำนามากที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๙ รองลงมาคือ การเลี้ยงสัตว์, การทำสวนยางพารา, การทำสวนผลไม้, การทำไร่ และการทำสวนผัก คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๖, ๒๘.๓๐, ๑๐.๘๘, ๑.๒๕ และ ๐.๖๒ แต่อาชีพทำนานั้นเกษตรกรทำนาเพื่อบริโภคในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ และถ้าเหลือจากการบริโภคก็แบ่งขายบ้างเล็กน้อย, ส่วนการเลี้ยงสัตว์นั้นเกษตรกรส่วนมากจะเลี้ยงเป็นงานอดิเรกและเลี้ยงสัตว์แม่หลังบ้าน สัตว์ที่เลี้ยงส่วนใหญ่ เป็นสัตว์พื้นถิ่นในเมือง แต่อาชีพที่เกษตรกรมีรายได้หลักคือ อาชีพทำสวนยางพารา นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าอาชีพทำสวนผลไม้มีความสำคัญและเป็นอาชีพที่ทำรายได้ให้กับเกษตรกรรองจากอาชีพหลัก แต่ขาดการสนับสนุนและขาดการส่งเสริมจากเจ้าหน้าที่ส่งเสริม ถ้าหากเจ้าหน้าที่ให้ความสนใจในอาชีพนี้ นับว่าฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรกรคงดีขึ้น

ตารางที่ ๒๖ พื้นที่ทำการเกษตรประเภทต่าง ๆ ของเกษตรกร

พื้นที่	จำนวน (ไร่)		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ทำนา	๑๑๓	๑๒๑	๓๖.๘๑	๓๐.๗๕	๓๓๐.๘๐
ทำสวนยางพารา	๑๗๕	๑๘๘	๕๖.๐๐	๕๗.๘๘	๕๒๐.๕๒
ทำไร่	๑๘	-	๕.๕๖	-	๒๐.๒๘
ทำสวนผัก	๑	-	๐.๓๓	-	๐.๑๖
ทำสวนผลไม้	๘	๘๘	๑.๓๐	๒๑.๓๗	๑๑๐.๓๘
เลี้ยงสัตว์	-	-	-	-	-
รวม	๓๐๗	๓๙๗	๘๓.๘๖	๕๖.๑๘	๑๐๐

ผลการสำรวจปรากฏว่า พื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกรมากที่สุดคือ พื้นที่
ทำสวนยางพารา โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑๗๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ
๕๖.๐๐ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑๘๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๘๘

รองลงมาคือพื้นที่ทำนา โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑๑๓ ไร่
คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๘๑ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑๒๑ ไร่ คิดเป็น
ร้อยละ ๓๐.๗๕

ส่วนพื้นที่ทำสวนผลไม้, ไร่, ทำสวนผักมีเพียงเล็กน้อย ทางฝั่งตะวันออก
ของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๘, ๑, ๑๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๐, ๐.๑๖ และ
๕.๕๖ ตามลำดับ

ส่วนทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวนพื้นที่ทำสวนผลไม้ยางพารา
มีจำนวน ๘๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๓๗

จะเห็นว่าพื้นที่ทำการเกษตรของตำบลทุ่งเดานี้ ส่วนใหญ่ทำสวนยางพารา มากที่สุด รองลงมาคือ ทำนา, ทำสวนผลไม้, ทำไร่ และทำสวนผัก คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๘๒, ๓๓.๘๐, ๑๑.๓๔, ๒.๕๕ และ ๐.๑๖ (ถึงตารางที่ ๒๖)

ตารางที่ ๒๗ รายได้จากการทำการเกษตรประเภทต่าง ๆ ของเกษตรกร

รายได้	จำนวนเงิน (บาท)		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
การทำนา	๕,๕๔๐	๒๒,๕๕๘	๒.๓๑	๖.๘๖	๘.๓๙
การทำสวนยางพารา	๓๙๗,๒๒๕	๓๑๕,๗๖๐	๕๕.๙๒	๘๘.๘๘	๕๒.๘๐
การทำไร่	๑,๐๐๐	-	๐.๑๔	-	๐.๑๒
การทำสวนผัก	๑,๐๐๐	-	๐.๑๔	-	๐.๑๒
การทำสวนผลไม้	๓,๙๐๐	๑๓,๔๘๘	๐.๕๔	๓.๘๐	๓.๓๙
การเลี้ยงสัตว์	๑,๘๖๘	๓,๐๒๑	๐.๓๕	๐.๘๘	๐.๖๐
รวม	๔๑๔,๑๒๘	๓๕๕,๒๒๗	๕๓.๘๓	๘๖.๑๙	๑๐๐

จากการสำรวจปรากฏว่าเกษตรกรมีรายได้จากการทำสวนยางพารามากที่สุด รองลงมาคือ รายได้จากการทำนา, ทำสวนผลไม้, เลี้ยงสัตว์, ทำสวนผักและทำไร่

รายได้จากการทำสวนยางพารา ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีรายได้ จำนวน ๓๙๗,๒๒๕ บาท คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๙๒ ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีรายได้จำนวน ๓๑๕,๗๖๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๘

รายได้จากการทำนา ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีรายได้จำนวน ๕,๕๔๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๑ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีรายได้ จำนวน ๒๒,๕๕๘ บาท คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๖

นอกจากนี้เกษตรกรมีรายได้จากการทำสวนผลไม้, เลี้ยงสัตว์, ทำไร และทำสวนผัก โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีรายได้จำนวน ๓,๕๐๐, ๑,๕๖๔, ๑,๐๐๐, ๑,๐๑๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๘, ๐.๓๕, ๐.๒๔ และ ๐.๒๔ ตามลำดับ ส่วนทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีรายได้จำนวน ๑๓,๔๕๕, ๓,๐๒๑, คิดเป็นร้อยละ ๐.๕๔ และ ๐.๓๕ ส่วนรายได้จากการทำไร และทำสวนผักไม่มีเลย

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในตำบลทุ่งพลานี้ มีรายได้จากการทำสวนยางพารา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๔๐ รองลงมาคือ รายได้จากการทำนา, ทำสวนผลไม้, เลี้ยงสัตว์, ทำไร และทำสวนผัก คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๙, ๒.๓๗, ๐.๖๐, ๐.๑๒ และ ๐.๑๒ (กึ่งตารางที่ ๒๗)

ตารางที่ ๒๘ ลักษณะการกู้ยืมเงินของเกษตรกร

รายการ	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
กู้เงิน	๑๓	๗	๕๔.๕๓	๒๕.๐๐	๓๕.๕๑
ไม่กู้	๑๖	๒๑	๕๕.๑๗	๗๕.๐๐	๖๕.๐๙
รวม	๒๙	๒๘	๕๐.๕๕	๕๙.๑๒	๑๐๐

เกษตรกรทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีการกู้เงินมากโดยมีจำนวน ๑๓ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๕๓ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีการกู้เงินจำนวน ๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐๐

ส่วนเกษตรกรทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมที่ไม่กู้เงินมีจำนวน ๑๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๗ ส่วนเกษตรกรทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมที่ไม่กู้เงินมีจำนวน ๒๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐๐

จะเห็นได้ว่าในคำบอกเล่านี้ เกษตรกรส่วนมากมีฐานะปานกลาง โดยไม่กู้เงิน คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐๐ และเกษตรกรที่มีฐานะยากจนต้องกู้เงิน คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐๐ (ถึงตารางที่ ๒๘)

ตารางที่ ๒๘ แหล่งกู้เงินของเกษตรกร

แหล่งเงินกู้	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
พ่อค้า	-	-	-	-	-
เพื่อนบ้าน	-	๒	-	๒๕.๐๐	๑๕.๐๐
ญาติ	-	-	-	-	-
ธนาคารพาณิชย์	-	-	-	-	-
ขกส.	๗	๔	๕๓.๘๕	๕๐.๐๐	๕๑.๕๐
สหกรณ์การเกษตร	๖	๑	๔๖.๑๕	๑๒.๕๐	๓๐.๐๐
กลุ่มเกษตรกร	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๑๓	๗	๖๕.๐๐	๓๕.๐๐	๑๐๐

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรจะกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ (ขกส.) มากที่สุด ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๘๕ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๐๐

รองลงมาคือ เกษตรกรจะกู้เงินจากสหกรณ์การเกษตร โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๑๕ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕๐

นอกจากนี้เกษตรกรจะกู้เงินจากเพื่อนบ้าน ซึ่งมีเฉพาะทางด้านฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมเท่านั้น มีจำนวน ๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕๗

จะเห็นว่าเกษตรกรในตำบลทุ่งหญ้า มีการกู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์มากที่สุด รองลงมาคือ เกษตรกรกู้เงินจากสหกรณ์การเกษตร และเพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๐, ๓๐.๒๒ และ ๑๔.๒๘ (ดังตารางที่ ๒๕)

ตารางที่ ๓๐ แหล่งจำหน่ายผลิตผลการเกษตรของเกษตรกร

รายการ	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ร้านรับซื้อในตลาด	-	๓	-	๑๐.๗๑	๕.๗๕
พ่อค้าในท้องถิ่น	๒๘	๒๘	๑๐๐	๕๕.๗๒	๕๒.๘๖
พ่อค้าจากต่างถิ่น	-	๑	-	๓.๕๗	๑.๗๘
นายหน้า	-	-	-	-	-
เจ้าของเงินกู้	-	-	-	-	-
สหกรณ์การเกษตร	-	-	-	-	-
เพื่อนบ้าน	-	-	-	-	-
กลุ่มเกษตรกร	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๒๘	๒๘	๕๕.๕๐	๕๕.๑๒	๑๐๐

จะเห็นว่าเกษตรกรส่วนมากจะขายผลิตผลการเกษตรให้กับพ่อค้าในท้องถิ่นมากที่สุด โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๗๒ รองลงมาคือ เกษตรกรจะขายผลิตผลให้กับร้านรับซื้อในตลาด และพ่อค้าจากต่างถิ่น โดยจะมีเฉพาะเกษตรกรทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมเท่านั้น มีจำนวน ๓ ตัวอย่าง กับ ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๑, ๓.๕๗ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในตำบลทุ่งพลาญนี้ ขายผลผลิตให้กับพ่อค้าในท้องถิ่นมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๘๖ และขายให้กับร้านรับซื้อในตลาดและพ่อค้าจากต่างถิ่น รองลงมาคิดเป็นร้อยละ ๕.๖๕ และ ๑.๖๙ ตามลำดับ (ดังตารางที่ ๓๑)

ตารางที่ ๓๑ การจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกร

ลักษณะการขาย	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
แบ่งขายตามความจำเป็น-					
ของการใช้เงิน	-	๑	-	๓.๕๗	๑.๖๗๕
ขายปลีก	๒๙	๒๖	๑๐๐	๙๒.๘๖	๙๖.๕๓
ขายส่ง	-	๑	-	๓.๕๗	๑.๖๗๕
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๒๙	๒๗	๕๐.๘๘	๙๙.๑๒	๑๐๐

ผลผลิตที่เกษตรกรขายอยู่ในลักษณะการขายปลีกเป็นส่วนใหญ่คือ เกษตรกรจะไปขายผลผลิตเองที่ตลาด หรือขายที่ร้าน โดยการแบ่งขายจากผลผลิตทั้งหมด การขายจะขายเป็นงวด ๆ โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๙ ตัวอย่างที่ขายปลีก คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๖ ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ ๙๖.๘๖

นอกจากนี้เกษตรกรทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีการขายผลผลิตแบบแบ่งขายตามความจำเป็นของการใช้เงิน จำนวน ๑ ตัวอย่างและขายส่งจำนวน ๑ ราย คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗, ๓.๕๗

จะเห็นได้ว่าเกมศรกรในคำขอลุงหลานนี้ ส่วนมากจะขายผลผลิตแบบขายปลีก เป็นส่วนมากคือ ฝึกเป็นร้อยละ ๗๖.๕๓ และขายส่งก็ขายตามความจำเป็นของการใช้- เงิน ฝึกเป็นร้อยละ ๑๐.๗๙, ๑๐.๗๙ (ถึงตารางที่ ๓๑)

ตารางที่ ๓๒ การกำหนดราคาขายผลผลิตของเกมศรกร

รายการ	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
พ่อค้ารายโคเสนาราคาสูง- ก็ขายทันที	๒	๑	๖.๙๐	๓.๕๗	๕.๓๓
ไม่มีอำนาจในการต่อรอง- เพราะต้องการเงินด่วน	๑	๑	๓.๕๘	๓.๕๗	๓.๕๗
มีอิสระในการต่อรองควย- ตนเอง	-	-	-	-	-
มีการต่อรองราคาก่อนขาย- แต่ละครั้ง	๒	๑	๖.๙๐	๓.๕๗	๕.๒๓
พ่อค้าเป็นผู้กำหนดราคา อื่น ๆ	๒๘	๒๘	๘๖.๗๖	๘๘.๒๙	๘๖.๐๓
รวม	๒๙	๒๙	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐

จากการสำรวจปรากฏว่า เกมศรกรไม่มีอำนาจในการต่อรองราคา เพราะ พ่อค้าเป็นผู้กำหนดราคา โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง ที่พ่อค้าเป็นผู้กำหนดราคา ฝึกเป็นร้อยละ ๘๖.๗๖ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง ฝึกเป็นร้อยละ ๘๘.๒๙ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าเกมศรกรขาย ผลผลิตเพราะต้องการเงินด่วน ถ้าหากพ่อค้าคนโคเสนาราคาสูงก็ขายทันที และเกมศรกร

มีการต่อรองราคาก่อนขายมีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรในตำบลทุ่งพลานี้มีลักษณะการขายผลผลิตโดยถูกพ่อค้าคนกลางเป็นผู้กำหนดราคามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๐๓ รองลงมาคือเกษตรกรขายเพราะพ่อค้ารายแรกกำหนดราคาไว้สูงเพียงเล็กน้อย มีการต่อรองราคากันก่อน และที่เกษตรกรขายก็เพราะต้องการเงินด่วน โดยคิดเป็นร้อยละ ๕.๖๓, ๕.๖๓ และ ๓.๕๑ (ดังตารางที่ ๓๒)

ตารางที่ ๓๓ ลักษณะการใช้แรงงานของเกษตรกร

แรงงานภายในครอบครัว	จำนวนตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๒๘	๒.๖๘	๑.๑๘
ฝั่งตะวันตก	๒๘	๓.๒๕	๑.๒๘
รวม	๕๖	๒.๙๖	๑.๒๒

แรงงานภายนอกครอบครัว	จำนวนตัวอย่าง	คะแนนเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ฝั่งตะวันออก	๘	๕.๓๘	๒.๑๘
ฝั่งตะวันตก	๘	๒.๖๓	๑.๖๘
รวม	๑๖	๓.๖๘	๒.๓๖

จำนวนแรงงานทั้งหมดภายในครอบครัว

ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๓๘ คน

ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๕๑ คน

รวม ๑๖๖ คน

จำนวนแรงงานภายนอกครอบครัวทั้งหมด	
ฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมจำนวน	๒๓ คน
ฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน	๒๑ คน
รวม	๔๔ คน

จากการสำรวจปรากฏว่า เกษตรกรใช้แรงงานภายในครอบครัวมากที่สุดในการประกอบอาชีพเกษตร โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมใช้แรงงานภายในครอบครัวจาก ๒๔ ตัวอย่าง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ๒.๖๔ คนต่อครอบครัว ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๑๔ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม มีการใช้แรงงานภายในครอบครัวจาก ๒๔ ตัวอย่าง คิดเป็นค่าเฉลี่ย ๑.๒๕ คนต่อครอบครัว ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๒๔

จะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยของแรงงานภายในครอบครัวเฉลี่ยครอบครัวละ ๒.๘๖ คน, ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๒๒

นอกจากนี้เกษตรกรยังต้องจ้างแรงงานจากภายนอกครอบครัว โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๔ ตัวอย่าง และมีการจ้างแรงงานเฉลี่ย ๕ คนต่อครอบครัว ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๒.๑๗ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๔ ตัวอย่างที่จ้างแรงงานจากภายนอกครอบครัว โดยจ้างแรงงานเฉลี่ย ๒.๖๓ คนต่อครอบครัว, ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑.๖๕

จะเห็นได้ว่าในค่าเฉลี่ยของค่า เกษตรกรจ้างแรงงานจากภายนอกครอบครัวเฉลี่ยครอบครัวละ ๓.๖๗ คนต่อครอบครัว ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๒.๓๖ (ถึงตารางที่ ๓๓)

ตารางที่ ๓๔ ประเภทการคมนาคมและการขนส่งของเกษตรกร

สภาพถนนเขาหนุ่ยบ้าน	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ถนนลูกรังใช้ได้ตลอดปี	๑	๑	๓.๕๕	๓.๕๕	๓.๕๖
ถนนดินธรรมดาใช้ได้ตลอดปี	๑	๑	๓.๕๕	๓.๕๕	๓.๕๖
ถนนใช้ได้เฉพาะฤดูแล้งอื่น ๆ	๕๕	๕๖	๘๖.๕๑	๘๖.๕๖	๘๖.๕๓
รวม	๕๗	๕๘	๙๖.๕๘	๙๖.๖๖	๙๖.๖๖

สภาพการคมนาคมในปัจจุบันตามความคิดเห็นของเกษตรกร คือ ควรมีการปรับปรุงเพราะถนนใช้ได้เฉพาะในฤดูแล้ง โดยจำนวนผู้ลงความเห็นทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๕๕ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕๑ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๕๖ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕๖ นอกจากนี้ เกษตรกรลงความเห็นว่าเป็นถนนใช้ได้ตลอดปี

จะเห็นได้ว่าการคมนาคมในตำบลทุ่งพลานี้ ควรมีการปรับปรุงเรื่องถนนที่ใช้ได้เฉพาะในฤดูแล้งเป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๕๓ และที่เป็นถนนใช้ได้ตลอดปีแบบถนนลูกรัง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๖ และเป็นถนนดินธรรมดา คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๖ (ถึงตารางที่ ๓๕)

ตารางที่ ๓๕ การให้บริการคมนาคมในการเกิดของเกษตรกร

การคมนาคม	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
ใช้รถประจำทาง	๒	-	๖.๕๐	-	๓.๕๕
ใช้รถสองแถวรับจ้าง	๒๓	๒๔	๗๕.๓๐	๘๕.๗๑	๘๒.๕๑
ใช้จักรยานยนต์รับจ้าง	๒	๑	๖.๕๐	๓.๕๗	๕.๒๘
เดินเท้าและใช้รถประจำทาง	๒	๒	๖.๕๐	๗.๑๔	๗.๐๒
ใช้รถจักรยานยนต์ของตนเอง	-	-	-	-	-
ใช้รถยนต์ของตนเอง	-	๑	-	๓.๕๗	๑.๗๕
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๒๙	๒๘	๕๐.๕๐	๘๙.๑๒	๑๐๑

การคมนาคมขนส่งของเกษตรกรส่วนมากจะใช้รถสองแถวรับจ้างมากที่สุด โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๓ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๓๐ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑ รองลงมาคือ เกษตรกรเดินเท้าและใช้รถประจำทาง โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๐ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๔ นอกจากนี้เกษตรกรจะใช้บริการของรถจักรยานยนต์รับจ้าง โดยฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๐ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗ นอกจากนี้จะเห็นได้ว่าเกษตรกรใช้บริการของรถประจำทาง ๒ ตัวอย่างทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๐ และใช้บริการคมนาคมด้วยรถยนต์ส่วนตัวจำนวน ๑ ตัวอย่าง ทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษม คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗

จะเห็นได้ว่ากรรมการคนของตำบลทุ่งพลานี้ เกษตรกรจะไร่บริการจาก
รถสองแถวรับจ้างเป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๕๑ รองลงมาคือ เกินเท่าและ
ไร่รถประจำทาง, รถจักรยานยนต์รับจ้าง และไร่รถยนต์ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๒,
๕.๒๔, ๓.๔๕ และ ๑.๑๖ ตามลำดับ (ถึงตารางที่ ๓๕)

สภาพทรัพยากรธรรมชาติ

สภาพดินที่ทำการเกษตร

สภาพดินของตำบลทุ่งพลานี้เป็นดินร่วนและดินร่วนปนดินเหนียว ความอุดมสมบูรณ์
จัดอยู่ในระดับดี เหมาะในการปลูกข้าว, ยางพารา และไม้ผลได้ก็ดี ดินที่ได้กษณะดีค่าและ
ระมาณน้ำได้ก็ดี

ตารางที่ ๓๖ สภาพดินและความอุดมสมบูรณ์ของดินที่ทำการเกษตร

เรื่อง	จำนวนหัวขยาาง		ร้อยละ (%)		รวม
	ตั้งแต่วันที่ออก	ตั้งแต่วันที่ตก	ตั้งแต่วันที่ออก	ตั้งแต่วันที่ตก	
<u>สภาพของดินที่ทำการเกษตร</u>					
ดินเหนียว	-	-	-	-	-
ดินร่วน	๘๘	๘๓	๘๒.๕๑	๘๒.๕๑	๑๗๑.๐๒
ดินร่วนปนดินเหนียว	๘	๑	๑๖.๐๒	๑.๑๖	๙.๒๔
รวม	๙๖	๘๔	๑๐๐.๕๓	๘๓.๖๗	๑๘๐
<u>ความอุดมสมบูรณ์ของดิน</u>					
ดี	๘๐	๘๘	๘๓.๖๗	๘๓.๖๗	๑๖๘.๐๒
ปานกลาง	๑๖	๓	๑๖.๐๒	๑.๑๖	๑๙.๙๘
ไม่ดี	-	-	-	-	-
รวม	๙๖	๙๑	๑๐๐.๐๐	๘๖.๘๖	๑๘๗

สภาพของดินที่ใช้ในการทำการเกษตร ส่วนมากเป็นดินร่วนมากที่สุด โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๕ ตัวอย่าง ให้ความเห็นว่าดินที่ใช้ทำการเกษตรเป็นดินร่วน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๒๑ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๔๓ นอกจากนี้เกษตรกรก็ได้ให้ความเห็นว่าดินที่ใช้ในการประกอบกิจการเกษตร เป็นดินร่วนปนดินเหนียว โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๘ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๑ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗

จะเห็นได้ว่าสภาพของดินที่ใช้ในการทำการเกษตรของตำบลทุ่งพลาญนี้ ส่วนมากเป็นดินร่วน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๑๒ และดินร่วนปนดินเหนียวร้อยละ ๘.๖๘ (ถึงตารางที่ ๓๖)

ส่วนเรื่องความอุดมสมบูรณ์ของดินจัดอยู่ในระดับที่ และเกษตรกรได้ถึงความเห็นว่าดินที่ใช้ในการเกษตรส่วนมากอยู่ในระดับความอุดมสมบูรณ์ที่ คือ ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีความเห็นว่าดินอุดมสมบูรณ์ที่ จำนวน ๒๐ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๘๘ และเกษตรกรทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๕ ตัวอย่าง ที่ลงความเห็นว่าดินมีความอุดมสมบูรณ์ที่ คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๒๙ นอกจากนี้เกษตรกรลงความเห็นว่าดินที่ใช้เพาะปลูกมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง โดยทางฝั่งตะวันออกมีจำนวน ๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐๓ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมที่ให้ความคิดเห็นว่าดินที่ใช้เพาะปลูกมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลางจำนวน ๓ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๗๖

จะเห็นได้ว่าพื้นที่ทำการเกษตรของตำบลทุ่งพลาญนี้ สภาพดินส่วนมากจะมีความอุดมสมบูรณ์ที่ คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๑๓ และมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘๗ (ถึงตารางที่ ๓๖)

ตารางที่ ๓๑) น้ำที่ใช้ในการเกษตรของเกษตรกร

รายการ	จำนวนตัวอย่าง		ร้อยละ (%)		รวม
	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	ฝั่งตะวันออก	ฝั่งตะวันตก	
<u>น้ำที่ใช้ในการเกษตร</u>					
น้ำฝน	๒๘	๒๗	๑๐๐	๙๖.๘๓	๕๕.๐๖
น้ำบ่อ	-	๑	-	๓.๕๗	๑.๖๕
น้ำจากแม่น้ำลำคลอง	-	-	-	-	-
น้ำบาดาล	-	-	-	-	-
น้ำจากชลประทาน	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	-	-	-	-	-
รวม	๒๘	๒๘	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐
<u>น้ำที่ใช้เพาะปลูก</u>					
พอ	๒๖	๒๘	๙๖.๘๓	๙๖.๘๓	๙๖.๖๕
ไม่พอ	๒	๐	๓.๑๗	๓.๑๗	๓.๓๕
รวม	๒๘	๒๘	๑๐๐.๐๐	๑๐๐.๐๐	๑๐๐

น้ำที่ใช้ในการเกษตรของเกษตรกรส่วนใหญ่ ได้จากน้ำฝนมากที่สุด โดยทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมี ๒๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๘๓ นอกจากนี้มีอีก ๑ ตัวอย่าง ทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม เกษตรกรได้นำน้ำในการทำเกษตรจากน้ำบ่อ คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๗

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรได้นำจากน้ำฝนมากที่สุด รองลงมาคือ จากน้ำบ่อ ในการทำการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๙๖.๖๕ และ ๓.๓๕

น้ำที่ใช้ในการเกษตรนั้นเกษตรกรให้ความเห็นว่าเพียงพอสำหรับไร่น้ำทำการเพาะปลูกในเพียงฤดูเดียว โดยฝั่งตะวันออกมีจำนวน ๒๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๘๖ และทางฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๒๘ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑ นอกจากนี้เกษตรกรให้ความเห็นว่า น้ำที่ใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ โดยทางฝั่งตะวันออกมีจำนวน ๗ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑๔ และฝั่งตะวันตกของถนนเพชรเกษมมีจำนวน ๔ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙

จะเห็นได้ว่าหากเกษตรกรใช้น้ำในการเพาะปลูกเพียงปีละ ๑ ครั้ง ปริมาณน้ำจะเพียงพอ โดยเกษตรกรที่ให้ความเห็นว่าน้ำเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๗๘ นอกจากนี้ เกษตรกรให้ความเห็นว่าน้ำไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒๑ (ดังตารางที่ ๓๗)

ข. ปัญหาในการประกอบอาชีพของเกษตรกรในระยะต้นและระยะยาว

ตารางที่ ๓๘ ปัญหาระยะต้นของเกษตรกรในการประกอบอาชีพเกษตร

ปัญหาระยะต้น	คะแนนรวม		รวม	คะแนนเฉลี่ย		รวม (χ^2)
	ตะวันออก	ตะวันตก		ตะวันออก	ตะวันตก	
ขาดแคลนแรงงาน	๕๕	๘๓	๑๐๘	๑.๕๐	๑.๘๙	๑.๘๙
พอลาคคนกลางกกราคา	๑๑๒	๑๐๖	๒๑๘	๓.๘๖	๓.๗๙	๓.๘๒
ขาดความรู้แผนใหม่	๘๗	๘๐	๑๖๗	๓.๐๐	๒.๘๖	๒.๙๓
ขาดแคลนแหล่งน้ำ	๘๐	๖๙	๑๔๙	๒.๗๖	๒.๘๖	๒.๖๑
ศัตรูพืชรบกวน	๑๒๗	๑๐๓	๒๓๐	๔.๓๘	๓.๖๘	๔.๐๘
ปุ๋ยราคาแพง	๑๐๘	๑๐๑	๒๐๙	๓.๗๒	๓.๖๑	๓.๖๗
หาปุ๋ยไม่ไ้ตามเวลา	๗๗	๖๘	๑๔๕	๒.๖๖	๒.๔๓	๒.๕๔
อาหารสัตว์ราคาแพง	๕๕	๖๔	๑๑๙	๑.๘๖	๒.๒๙	๒.๐๗
ผลผลิตราคาต่ำ	๑๓๙	๑๑๒	๒๕๑	๔.๗๙	๔.๕๗	๔.๖๘
หาคาดกไม่ไ้	๑๑๗	๑๐๖	๒๒๓	๔.๐๓	๓.๘๙	๓.๙๖
รายได้ไม่พอกับรายจ่าย	๑๒๕	๑๐๒	๒๒๗	๔.๓๑	๓.๖๔	๓.๙๘
ผลผลิตลดนตลาด	๑๓๒	๑๑๔	๒๔๖	๔.๕๕	๔.๐๗	๔.๓๒
รวม	๑๒๑๓	๑๐๙๗	๒๓๑๐	๓.๘๙	๓.๖๖	๓.๘๘

$$\chi^2 = 6.0355$$

$$df. ๑๑ \text{ ที่ } 0.๐๕ = ๑๙.๖๗๕๑ \text{ ที่ } 0.๐๑ = ๒๘.๗๕๕๐$$

ปัญหาาระยะสั้นของเกษตรกรในการประกอบอาชีพเกษตรนั้น ในการวิจัยพบว่าเกษตรกรในกลุ่มตะวันออก มีปัญหามากที่สุดคือ ผลผลิตราคาต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๗๕ ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูง รองลงมาคือผลผลิตต้นทุนตลาด, ศัตรูพืชรบกวน, รายได้ไม่พอกับรายจ่าย และขาดตลาดไม่ได้ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๕๕, ๔.๓๘, ๔.๓๑ และ ๔.๐๓ ส่วนอาหารสัตว์ราคาแพง และขาดแคลนแรงงาน มีคะแนนเฉลี่ย ๑.๘๖ และ ๑.๕๐ ซึ่งเกษตรกรไม่ค่อยมีปัญหามากนัก

ปัญหาาระยะสั้นของเกษตรกรในกลุ่มตะวันตก มีปัญหามากที่สุดคือผลผลิตราคาต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๕๗ ส่วนกลุ่มที่มีคะแนนสูงได้แก่ ผลผลิตต้นทุนตลาด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๐๗ ส่วนการขาดแคลนแรงงานมีคะแนนเฉลี่ยน้อยคือ ๑.๘๕ ซึ่งไม่ค่อยเป็นปัญหา

เมื่อมองปัญหารวมพบว่า ผลผลิตราคาต่ำมีปัญหาที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๖๘ ที่มีปัญหารองลงมาได้แก่ ผลผลิตต้นทุนตลาดและศัตรูพืชรบกวน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๓๒ และ ๔.๐๔ ตามลำดับ ส่วนที่มีปัญหาน้อยได้แก่การขาดแคลนแรงงาน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๑.๘๕

ในค่านความแตกต่างของกลุ่มเกษตรกรกลุ่มตะวันออก และเกษตรกรกลุ่มตะวันตกนี้ โดยมี $x^2 = ๔.๐๓๕๕$ $df. = ๑๑$ ที่ $.๐๕$ และ $.๐๑$ ค่าจากการจรมีค่าเท่ากับ ๑๕.๖๗๕๑ และ ๒๔.๖๖๕๐

จึงสรุปได้ว่า เกษตรกรกลุ่มตะวันออกและเกษตรกรกลุ่มตะวันตก ต่างก็มีปัญหาาระยะสั้นคล้ายคลึงกัน ซึ่งตรงกับข้อสมมุติฐาน (ถึงรายละเอียดจากตารางที่ ๓๘)

ตารางที่ ๓๘ ปัญหาระยะเวลาของเกษตรกรในการประกอบอาชีพเกษตร

ปัญหาระยะเวลา	คะแนน		รวม	คะแนนเฉลี่ย		รวม	χ^2
	คะแนนออก	คะแนนตก		คะแนนออก	คะแนนตก		
ขาดแคลนเงินทุน	๘๘	๘๒	๑๗๐	๓.๐๗	๒.๕๓	๓.๐๐	
ที่ดินทำกินไม่เพียงพอ	๗๑	๖๐	๑๓๑	๒.๔๕	๒.๑๘	๒.๓๐	
คุณภาพดินไม่ดี	๖๒	๕๕	๑๑๗	๒.๑๔	๑.๙๖	๒.๐๕	
การคมนาคมไม่สะดวก	๑๐๕	๙๖	๒๐๑	๓.๖๒	๓.๔๓	๓.๕๓	$\chi^2 = ๑.๐๘๗๕$
ดอกเบี้ยเงินกู้สูง	๕๕	๕๑	๑๐๖	๑.๙๐	๑.๘๒	๑.๘๖	
โจรผู้ร้ายชุกชุม	๓๖	๓๓	๖๙	๑.๒๘	๑.๑๘	๑.๒๑	
ขาดการชดเชย	๙๕	๘๓	๑๖๑	๒.๖๘	๒.๕๖	๒.๘๒	
รวม	๔๙๖	๔๖๐	๙๕๖	๒.๔๘	๒.๓๕	๒.๔๐	

$$df. = 6 \text{ ที่ } .๐๕ = ๑๒.๕๙๑๖ \text{ ที่ } .๐๑ = ๑๖.๘๑๑๕$$

ปัญหาในระยะยาวของเกษตรกรในการประกอบอาชีพนั้น ในการวิจัยพบว่าเกษตรกรในกลุ่มตะวันออกที่มีปัญหามากที่สุดคือ การคมนาคมไม่สะดวกโดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๖๒ ส่วนปัญหาที่มีคะแนนสูง ได้แก่ ขาดแคลนเงินทุน, ขาดการชลประทาน, ที่ดินทำกินไม่เพียงพอ, คุณภาพดินไม่ดีโดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๐๗, ๒.๖๘, ๒.๔๕ และ ๒.๑๔ ส่วนปัญหาเรื่องดอกเบี้ยเงินกู้สูงกับโจรผู้ร้ายชุกชุมนั้นมีคะแนนเฉลี่ย ๑.๘๐ กับ ๑.๒๔ ซึ่งเกษตรกรไม่ค่อยมีปัญหา

ปัญหาในระยะยาวของเกษตรกรในกลุ่มตะวันตกที่มีปัญหามากที่สุดคือ การคมนาคมไม่สะดวก โดยีคะแนนเฉลี่ย ๓.๔๓ ส่วนปัญหาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูง ได้แก่ ขาดระบบการชลประทาน, ขาดแคลนเงินทุน, และที่ดินทำกินไม่เพียงพอ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๒.๘๖, ๒.๘๓ และ ๒.๑๔ ส่วนปัญหาเรื่องดอกเบี้ยเงินกู้สูงและโจรผู้ร้ายชุกชุมนั้นมีคะแนนเฉลี่ย ๑.๘๒ และ ๑.๑๔ นับว่าเกษตรกรไม่ค่อยมีปัญหา

เมื่อมองปัญหารวมพบว่า การคมนาคมไม่สะดวกมีปัญหามากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๕๓ ปัญหารองลงมาคือ ขาดแคลนเงินทุน, ขาดการชลประทาน, ที่ดินทำกินไม่เพียงพอ และคุณภาพดินไม่ดี โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๐๐, ๒.๘๒, ๒.๓๐ และ ๒.๐๕ ส่วนปัญหาที่เกษตรกรไม่ค่อยมีปัญหาเลยคือดอกเบี้ยเงินกู้สูงกับโจรผู้ร้ายชุกชุม โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๑.๘๒ กับ ๑.๑๔

ในด้านความแตกต่างของกลุ่มเกษตรกรฝั่งตะวันออกกับเกษตรกรกลุ่มตะวันตกนี้ โดยมี X^2 ๑.๐๘๘๘d.f๖ ที่ .๐๕ = ๑๒.๕๘๑๖ ที่ .๐๑ = ๑๖.๘๑๑๘ จึงสรุปได้ว่า กลุ่มเกษตรกรฝั่งตะวันออกกับกลุ่มเกษตรกรฝั่งตะวันตก ถนนเพชรเกษมต่างก็มีปัญหาในระยะยาวคล้ายคลึงกัน ซึ่งตรงกับข้อสมมุติฐาน (ดังรายละเอียดจากตารางที่ ๓๘)

ค. ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรในการส่งเสริมอาชีพเกษตรกร

ตารางที่ ๕๐ ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร

เรื่อง	คะแนน		รวม	คะแนนเฉลี่ย		รวม	χ^2
	ตะวันออก	ตะวันตก		ตะวันออก	ตะวันตก		
ที่ดินเพาะปลูก	๖๑	๕๖	๑๑๗	๒.๑๐	๒.๐๐	๒.๐๕	
การปรับปรุงดิน	๕๗	๕๓	๑๑๐	๑.๙๗	๑.๘๗	๑.๙๓	
การตั้งกลุ่มเกษตรกร	๘๒	๙๒	๑๗๔	๒.๘๓	๓.๒๙	๓.๐๖	
พันธุ์พืช	๗๔	๗๔	๑๔๘	๒.๕๕	๒.๖๔	๒.๖๐	
พันธุ์สัตว์	๕๓	๕๕	๑๐๘	๑.๘๓	๑.๙๖	๑.๙๐	
เงินทุน	๘๐	๖๗	๑๔๗	๒.๓๖	๒.๓๙	๒.๕๘	
จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์มาขาย	๖๒	๕๓	๑๑๕	๒.๑๔	๑.๘๙	๒.๐๒	$\chi^2 = ๑๐.๐๒๐๒$
การขอประทาน	๘๓	๙๔	๑๗๗	๒.๘๖	๓.๕๐	๓.๑๘	
ยาปราบศัตรูพืช	๖๒	๙๙	๑๖๑	๒.๖๑	๓.๕๔	๓.๘๘	
คำแนะนำการประกอบอาชีพเกษตรกร	๑๑๙	๙๓	๒๑๒	๔.๑๐	๓.๓๒	๓.๓๑	
การจำหน่ายผลผลิต	๑๐๔	๘๘	๑๙๒	๓.๕๙	๓.๑๔	๓.๓๓	
เกษตรกร							
การป้องกันและควบคุมโรคสัตว์	๕๖	๖๖	๑๒๒	๑.๙๓	๒.๓๖	๒.๑๘	
เครื่องจักรกลและเครื่องมือเกษตรกร	๕๑	๕๑	๑๐๒	๑.๗๖	๑.๘๒	๑.๗๙	
รวม	๑,๐๐๔	๙๔๕	๑,๙๔๙	๒.๖๖	๒.๖๐	๒.๖๓	

$$df_1 = ๑๒ \quad \chi^2_{.๐๕} = ๒๑.๐๒๖๑ \quad \chi^2_{.๐๑} = ๒๖.๒๑๗๐$$

ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกรในการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรนั้น ในการวิจัยพบว่าเกษตรกรในกลุ่มตะวันออกมีความต้องการมากที่สุด คือ ยาบรายนีศรีพิช และคำแนะนำในการประกอบอาชีพเกษตรกร โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๒๑ และ ๔.๑๐ ตามลำดับ และความต้องการความช่วยเหลือรองลงมาคือ การจัดทำนายผลิตทางการเกษตร โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๕๔ ส่วนความต้องการความช่วยเหลือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมรองลงมาคือ การชลประทาน, การตั้งกลุ่มเกษตรกร, เงินทุน, พันธุ์พืช, ที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย ๒.๘๖, ๒.๘๓, ๒.๗๖, ๒.๕๕ และ ๒.๑๐ สำหรับเรื่องที่เกษตรกรมีความต้องการน้อยที่สุดคือ การปรับปรุงดิน, การป้องกันควบคุมโรคสัตว์, เครื่องจักรกลและเครื่องมือทางการเกษตร, และพันธุ์สัตว์ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๑.๙๗, ๑.๙๓, ๑.๗๖ และ ๑.๘๓ ตามลำดับ

ความต้องการของเกษตรกรฝั่งตะวันตกพบว่าเกษตรกรมีความต้องการความช่วยเหลือจากพนักงานส่งเสริมมากที่สุดคือ ยาบรายนีศรีพิช โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๕๔ และรองลงมาคือ การชลประทาน, คำแนะนำในการประกอบอาชีพเกษตรกร, การตั้งกลุ่มเกษตรกรและการจัดทำนายผลิตทางการเกษตร โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๕๐, ๓.๓๒, ๓.๒๕ และ ๓.๑๔ ส่วนความต้องการของเกษตรกรรองลงมาคือ พันธุ์พืช, เงินทุน, การป้องกันและควบคุมโรคสัตว์และที่ดินที่ใช้ในการเพาะปลูก โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย ๒.๖๔, ๒.๓๙, ๒.๓๖ และ ๒.๐๐ ตามลำดับ ส่วนเรื่องที่เกษตรกรไม่ต้องการความช่วยเหลือหรือต้องการความช่วยเหลือน้อยคือ พันธุ์สัตว์ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๑.๙๖ และการปรับปรุงดิน การจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเกษตรมาขายตลอดจนเครื่องจักรกลและเครื่องมือการเกษตร โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย ๑.๘๙, ๑.๘๕, ๑.๘๒ ตามลำดับ

เมื่อมองปัญหาารวมพบว่า เกษตรกรมีความต้องการความช่วยเหลือมากที่สุดคือ ยาบรายนีศรีพิช โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๘๘ รองลงมาคือคำแนะนำในการประกอบอาชีพเกษตรกร, การจัดทำนายผลิตทางการเกษตร, การชลประทาน และการตั้งกลุ่มเกษตรกร โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๗๒, ๓.๑๘, ๓.๐๕ และความต้องการของเกษตรกรที่รองลงมาคือ พันธุ์พืช, ความต้องการช่วยเหลือเรื่องเงินทุน, การป้องกันและควบคุมโรคสัตว์, ที่ดินเพาะปลูกและจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเกษตรมาจำหน่าย โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย ๒.๖๐, ๒.๕๘,

๒.๑๘, ๒.๑๙, ๒.๒๐ เกมตรรกะมีความต้องการน้อยในเรื่องการปรับปรุงดิน, พันธุ์สัตว์, เครื่องจักรกลและเครื่องมือทางการเกษตร โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๖.๘๒, ๖.๘๘ และ ๖.๘๘ ในด้านความแตกต่างของกลุ่มเกษตรกรฝั่งตะวันออกและเกษตรกรกลุ่มฝั่งตะวันตกนี้ โดยมี $F^2 = 90.0260$ df. = ๖๒ ที่ .๐๕ = ๖๑.๐๒๖๑ และที่ .๐๑ = ๖๖.๒๑๗๐

จึงสรุปได้ว่ากลุ่มเกษตรกรฝั่งตะวันออกกับกลุ่มเกษตรกรฝั่งตะวันตกก็มีความต้องการความช่วยเหลือจากพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกี่ยวกับอาชีพเกษตรไม่ต่างกัน ซึ่งตรงกับข้อสมมุติฐานในการวิจัย (ถึงรายละเอียดตารางที่ ๔๐)

ตารางที่ ๔๖ แสดงความถี่ของการดำเนินงานในการประกอบอาชีพของเกษตรกร

รายการ	คะแนน		รวม	คะแนนเฉลี่ย		รวม χ^2
	ตะวันออก	ตะวันตก		ตะวันออก	ตะวันตก	
การรวมกลุ่มเกษตรกร, แม่บ้าน	๗๖	๗๕	๑๕๑	๒.๖๒	๒.๘๒	๒.๗๒
การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ ปุ๋ยและการโรยปุ๋ย	๖๗	๗๘	๑๔๕	๒.๓๑	๒.๗๙	๒.๕๔
การไถย่ำมาแมลง	๑๐๖	๘๘	๑๙๔	๓.๖๖	๓.๑๘	๓.๔๒
การปราบวัชพืช	๑๒๗	๑๐๘	๒๓๕	๔.๓๘	๓.๗๑	๔.๐๕
การทำสวนยางพารา	๑๒๒	๑๑๗	๒๓๙	๔.๒๑	๔.๑๘	๔.๑๙
การทำสวนมะพร้าว	๓๙	๔๒	๘๑	๑.๓๔	๑.๔๐	๑.๔๒
การทำสวนผลไม้	๔๑	๔๘	๘๙	๑.๔๑	๑.๗๑	๑.๕๖
การทำสวนกาแฟ	๓๔	๓๒	๖๖	๑.๑๗	๑.๑๔	๑.๑๖
การทำนา	๑๑๗	๑๑๘	๒๓๕	๔.๐๓	๔.๒๑	๔.๑๒
การเลี้ยงสัตว์	๒๓	๒๔	๑๒๗	๒.๑๗	๒.๒๙	๒.๒๓ $\chi^2 = ๑๖.๔๗๑๐$
การเพาะเห็ด	๒๔	๘๙	๑๑๓	๒.๒๑	๓.๑๘	๒.๖๘
การป้องกันโรคสัตว์	๒๓	๒๔	๑๒๗	๒.๑๗	๒.๒๙	๒.๒๓
การจัดฝึกอบรมอาชีพเกษตรกร	๘๙	๘๕	๑๗๔	๓.๐๗	๓.๐๘	๓.๐๕
การจัดนิทรรศการ	๗๒	๖๔	๑๓๖	๒.๔๘	๒.๓๒	๒.๔๐
ช่วยจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร, แม่บ้าน	๙๙	๑๐๑	๒๐๐	๓.๔๑	๓.๖๑	๓.๕๑
การจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ ใหม่บริการความรู้และวิชา-	๑๐๘	๙๐	๑๙๘	๓.๗๒	๓.๖๑	๓.๖๗
การเกษตร	๑๑๑	๙๐	๒๐๑	๓.๘๓	๓.๖๑	๓.๕๓
ทำแปลงสาธิตในหมู่บ้าน	๘๓	๗๘	๑๖๑	๒.๘๒	๒.๗๙	๒.๘๒
พันธุ์พืช	๗๕	๗๒	๑๔๗	๒.๕๙	๒.๕๗	๒.๕๘
พันธุ์สัตว์	๔๔	๗๕	๑๑๙	๑.๕๒	๑.๒๕	๑.๓๙
รวม	๑,๗๒๖	๑,๖๓๔	๓,๓๖๐	๒.๘๓	๒.๗๘	๒.๘๐

df. = ๒๐ ที่ ๐.๐๕ = ๓๑.๕๖๔๔ และที่ ๐.๐๑ = ๓๗.๕๖๒๒

ความต้องการคำแนะนำในการประกอบอาชีพเกษตรของเกษตรกรนั้น ในการวิจัยพบว่า เกษตรกรในกลุ่มตะวันออกมีความต้องการคำแนะนำมากที่สุดคือ คำแนะนำเกี่ยวกับการไถย่ำมาแมลง โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๓๘ รองลงมาคือ คำแนะนำเกี่ยวกับการปราบวัชพืช, การทำสวนยางพารา, การทำนา โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๒๑, ๔.๒๑, ๔.๐๓ ตามลำดับ ส่วนความต้องการรองลงมาคือ การแนะนำความรู้ทางวิชาการแก่เกษตรกร คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดจำหน่ายผลผลิต, การช่วยจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร และการฝึกอบรมอาชีพเกษตร โดยมีคะแนนเฉลี่ยตามลำดับดังนี้คือ ๓.๘๓, ๓.๗๒, ๓.๔๑, ๓.๐๗ เรื่องที่เกษตรกรต้องการรองลงมาจากนี้คือ การทำแปลงสาธิตในหมู่บ้านเพื่อเกษตรกรจะได้นำไปเป็นตัวอย่าง โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย ๒.๕๖ รองลงมาคือ คำแนะนำเกี่ยวกับปุ๋ยและวิธีการใช้ปุ๋ย, คำแนะนำเรื่องการรวมกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มแม่บ้าน, การรักษาพันธุ์พืช, การจัดนิทรรศการทางการเกษตร, การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์พืช, การเพาะเห็ด, การเลี้ยงสัตว์, การป้องกันโรคสัตว์ โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย ๒.๖๖, ๒.๖๒, ๒.๕๙, ๒.๔๘, ๒.๓๑, ๒.๒๑, ๒.๑๗, ๒.๑๗ ตามลำดับ เรื่องที่เกษตรกรมีความต้องการคำแนะนำน้อยคือ การเลี้ยงและการคัดเลือกพันธุ์สัตว์, การทำสวนผลไม้, การทำสวนมะพร้าว และการทำสวนกาแฟ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๑.๕๒, ๑.๔๑, ๑.๓๔ และ ๑.๑๗

ความต้องการคำแนะนำของเกษตรกรฝั่งตะวันตกจากการวิจัย พบว่า เกษตรกรมีความต้องการเรื่อง การทำนาและการทำสวนยางพารามากที่สุด โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย ๔.๒๑ และ ๔.๑๘ เรื่องที่เกษตรกรต้องการคำแนะนำรองลงมาคือ การไถย่ำมาแมลง การช่วยจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร, การปราบวัชพืช, การจัดจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร, ใ้บริการความรู้ทางวิชาการเกษตร ตลอดจนการใช้ปุ๋ยที่ถูกต้อง และการเพาะเห็ดต่าง ๆ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๗๒, ๓.๖๑, ๓.๓๖, ๓.๒๑, ๓.๒๑, ๓.๑๘, ๓.๑๘

เรื่องที่เกษตรกรมีความต้องการคำแนะนำน้อยคือ เรื่องการทำสวนผลไม้, การทำสวนมะพร้าว, การทำสวนกาแฟ, และการคัดเลือกพันธุ์สัตว์ โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย ๑.๗๒, ๑.๕๐, ๑.๒๕ และ ๑.๑๘

เมื่อมองปัญหาเกี่ยวกับความต้องการคำแนะนำรวมของเกษตรกร จะเห็นว่าเกษตรกรมีความต้องการคำแนะนำมากที่สุดคือ การทำสวนยางพาราที่ปลูกด้วย โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๕.๑๕ และรองลงมาคือ การทำนา โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๑๒ การใช้ยาฆ่าแมลง โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๐๕

เรื่องที่เกษตรกรมีความต้องการน้อยที่สุดคือ คำแนะนำเรื่องการทำสวนผลไม้, การทำสวนมะพร้าว, การตัดกิ่งก้านต้นส้มโอ และการทำสวนกาแฟ โดยมีระดับคะแนนเฉลี่ย ๑.๕๖, ๑.๕๒, ๑.๓๙ และ ๑.๑๖

ในค่าความแตกต่างในเรื่องความต้องการคำแนะนำของเกษตรกรนั้น ความแตกต่างของกลุ่มตะวันออกและกลุ่มตะวันตก มีค่า $X^2 = ๑๖.๘๗๑๐$ $df. = ๓๐$ ที่ $.๐๕ = ๓๑.๕๑๐๘$ และที่ $.๐๑ = ๓๗.๕๖๖๒$

จึงสรุปได้ว่าเกษตรกรกลุ่มตะวันออกกับเกษตรกรกลุ่มตะวันตก มีความต้องการคำแนะนำในการประกอบอาชีพเกษตรกรด้วยกัน ซึ่งตรงกับข้อสมมุติฐาน (ดังรายละเอียดจากตารางที่ ๔๑)

วิจารณ์คดีได้

ก. ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร และสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร

- ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร

จากการสำรวจปรากฏว่า เกษตรกรมีเพศชายมากกว่าเพศหญิงที่เป็นหัวหน้าครอบครัวจำนวนตั้งแต่วันออก คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๖๒ และตั้งแต่วันตก คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๓๘ อายุของเกษตรกรเฉลี่ย ๔๗ ปี ระดับการศึกษาของหัวหน้าครอบครัว อยู่ในระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๒๐ รองลงมาคือ ไม่เคยได้รับการศึกษาเลย คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๒ ส่วนมากเกษตรกรแต่งงานอยู่รวมกัน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๑๘ และเป็นหม้ายอันเนื่องมาจากสามีหรือภรรยาเสียชีวิต คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๒ จำนวนบุตรของเกษตรกรเฉลี่ยครอบครัวละ ๓ คน อาชีพหลักของเกษตรกรคือ อาชีพทำสวนยางพารา คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๒๖ และอาชีพรองคือ อาชีพทำนา คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๓๒, อาชีพเลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ ๓.๕๑ เกษตรกรนับถือศาสนาพุทธมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๒๗ รองลงมานับถือศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๗๓ ตามลำดับ

- ข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกในครอบครัวของเกษตรกร

จากการสำรวจปรากฏว่า สมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรมีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๘ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๖๒ อายุเฉลี่ยของสมาชิกอยู่ในระดับ ๒๓ ปี จำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ยครอบครัวละ ๕ คน อาชีพที่สมาชิกในครอบครัวของเกษตรกรทำคือ ทำสวนร้อยละ ๕๕.๐๗ เป็นนักเรียนนักศึกษาร้อยละ ๓๗.๓๐ รับราชการ, ค้าขาย, รับจ้าง และอื่น ๆ เช่น อาชีพแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๕.๐๑, ๒.๒๒, ๑.๕๕ และ ๕.๕๕ ตามลำดับ การศึกษาของสมาชิกส่วนมากจบชั้น ประถมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๕๖ รองลงมาคือ จบชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๔ ไม่ได้รับการศึกษาเลย คิดเป็นร้อยละ ๕.๖๑, ไม่จบระดับ ป.ว.ศ. หรือ ป.ก.ศ.สูง ร้อยละ ๖.๑๒, ระดับป.ว.ช.

ร้อยละ ๘.๒๒, ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ร้อยละ ๐.๒๓ คิดเป็นอัตราร้อยละ ๑๖.๕๕, ๘.๒๗, ๒.๑๒, ๘.๒๒, ๒.๕๖ และ ๐.๒๓ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรที่หัวหน้าครอบครัวเป็นผู้สูงอายุส่วนมาก ดังนั้นการประกอบอาชีพเกษตรกร จึงกระทำตามบรรพบุรุษ โดยใช้เทคโนโลยีเก่า ๆ จึงทำให้ผลผลิตทางการเกษตรไม่ทันเท่าที่ควร และการศึกษาของเกษตรกรก็ समाชิก็จะจบชั้นประถมศึกษา บางรายไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียนเลย จึงทำให้เกษตรกรไม่มีความรู้ที่ดี และอีกประการหนึ่งคือ เกษตรกรที่นับถือศาสนาอิสลามไม่ค่อยให้บุตรหลานของตนเองเข้าศึกษาในโรงเรียน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุมาจากสถานะทางเศรษฐกิจ หรือขาดความรู้ความเข้าใจที่ดี

ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะหาทางแก้ไขต่อไป โดยการส่งเจ้าหน้าที่ออกไปให้ความรู้แก่เกษตรกรให้เข้าใจ ถึงจุดมุ่งหมายของการศึกษาก่อนที่จะทำการส่งเสริมอาชีพต่อไป

สภาพและที่อยู่อาศัยของเกษตรกร

จะเห็นได้ว่าเกษตรกรมีบ้านเป็นของตนเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๒๒ (จากตารางที่ ๑๑) เกษตรกรที่มีฐานะยากจนที่มีบ้านชั้นเดียวไว้คนสูง คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๘๕ ฐานะปานกลางบ้านชั้นเดียวพื้นดินคิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๕ เกษตรกรที่มีฐานะดีมีบ้านสองชั้น อัตราร้อยละ ๑๕.๑๐ และลักษณะบ้านของเกษตรกรส่วนมากมีฐานะยากจนเป็นบ้านเรือนใต้ คิดเป็นอัตราร้อยละ ๘๓.๐๖ บ้านทรงแถวชั้นเดียว และบ้านตึก อัตรา ร้อยละ ๑๗.๘๓, ๓.๕๑ ตามลำดับ บ้านของเกษตรกรส่วนมากมุ่งหวังค้าขายกระเบื้องมากที่สุด รองลงมามุ่งค้าขายจากหรือแปก และสังกะสี คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๘๗, ๓.๕๑, และ ๑.๗๒ ตามลำดับ วัสดุที่ใช้ในการสร้างบ้านส่วนมากใช้ไม้กระดานสร้างบ้าน ร้อยละ ๕๖.๓๘ ใช้อิฐรองลงมา, ใช้นิไม้น้อยที่สุด อัตราร้อยละ ๔๐.๑๕, ๓.๕๑

จะเห็นได้ว่าบ้านที่อยู่อาศัยของเกษตรกรเป็นของตนเอง ร้อยละ ๕๘.๒๒
 แบบแปลนของบ้านชั้นเดียวโคกสูง ร้อยละ ๔๘.๔๕
 ลักษณะบ้านมีลักษณะบ้านเรือนไม้ ร้อยละ ๗๘.๐๖
 วัสดุผนังคาน ผนังคานกระเบื้อง ร้อยละ ๕๔.๗๓
 วัสดุที่ใช้สร้างบ้าน ไม้กระดาน ร้อยละ ๕๖.๓๔
 (จากตารางที่ ๑๓, ๑๔)

จะเห็นว่าฐานะความเป็นอยู่ของเกษตรกรอยู่ในฐานะยากจน ถึงปานกลาง
 อยู่ในระดับเกณฑ์พอใช้ ถ้าหากได้รับการส่งเสริมก็จะทำให้ฐานะความเป็นอยู่ของเกษตรกร
 ดีขึ้น

สุขภาพอนามัยของเกษตรกร

เกษตรกรส่วนมากจะไปรักษาที่โรงพยาบาล และสถานีอนามัยตำบลรองลงมา
 คิดเป็นอัตรา ร้อยละ ๖๑.๕๐ และ ๓๕.๐๙ จะเห็นได้ว่า เกษตรกรมีความรู้ดีในเรื่อง
 สุขภาพอนามัย

การรับฟังข่าวสาร

เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับฟังข่าวสารทางวิทยุ ทั้งสี่ภูมิภาค และโทรทัศน์
 มากที่สุด ส่วนการติดต่อสื่อสารไม่ว่าจะเป็นทางจดหมาย, โทรเลข ร้อยละ ๕๓.๙๙
 มีความสะดวกรวดเร็ว ร้อยละ ๑๖.๐๑ ซึ่งถ้าหาก ดังนั้นควรปรับปรุงให้ดีขึ้นกว่าเดิม

รายได้จากการเกษตร

เกษตรกรในตำบลทุ่งพลาญนี้ ประกอบอาชีพการเกษตร แบ่งออกเป็น ๖
 ประเภทคือ ทำนา ทำสวนยางพารา ทำไร่ ทำสวนผลไม้ สวนผัก และเลี้ยงสัตว์
 จากการที่ศึกษาปรากฏว่า เกษตรกรประกอบอาชีพที่ทำนามากที่สุดคือ ร้อยละ ๒๙.๙๙
 ทำสวนยางพารา ร้อยละ ๒๕.๓๐, เลี้ยงสัตว์ ร้อยละ ๒๙.๓๖, ทำสวนผลไม้

ร้อยละ ๑๐.๔๘, ทำไร้อยู่ ๑.๒๔ และทำสวนผักน้อยที่สุด ร้อยละ ๐.๖๒
เกษตรกรมีรายได้จากการทำสวนยางมากที่สุด ดังรายละเอียดต่อไปนี้

อาชีพทำนารายได้ คิดเป็นร้อยละ ๔.๓๙
อาชีพทำสวนยางพารารายได้ คิดเป็นร้อยละ ๙๒.๔๐
อาชีพทำไร้อยู่ รายได้ คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๒
อาชีพทำสวนผัก รายได้ คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๒
อาชีพทำสวนผลไม้ รายได้ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๗
อาชีพเลี้ยงสัตว์ รายได้ คิดเป็นร้อยละ ๐.๖๐

จะเห็นว่าอาชีพทำสวนยาง ให้ผลตอบแทนมากที่สุด รองลงมาคือ ทำนา, ทำสวนผลไม้, เลี้ยงสัตว์, ทำไร่ และทำสวนผัก ดังนั้น จึงควรส่งเสริมอาชีพการทำสวนผลไม้ การเลี้ยงสัตว์ให้ดีกว่านี้เพื่อจะทำให้สภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรดีขึ้น

แหล่งเงินกู้ของเกษตรกร

เกษตรกรทางฝั่งตะวันออกของถนนเพชรเกษม มีการกู้เงินมากกว่าเกษตรกรทางฝั่งตะวันตก โดยกู้เงิน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๑ มีการกู้จากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๐, กู้จากสหกรณ์การเกษตรร้อยละ ๓๐.๒๒ และกู้จากเพื่อนบ้านร้อยละ ๑๔.๒๘

จะเห็นว่าเกษตรกรกู้จากเพื่อนบ้านด้วย ซึ่งอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๘ ต่อเดือน ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยที่สูง เมื่อเทียบกับของธนาคารหรือสหกรณ์ และบางที่เกษตรกรก็นำเงินที่กู้มาได้ไปใช้หนี้ครัวประสงค์ จึงควรมีการให้ความรู้แก่เกษตรกร ในเรื่องการใช้เงินให้ถูกวัตถุประสงค์ด้วย

ตลาดผลผลิตของเกษตรกร

เกษตรกรส่วนมากขายผลผลิตให้กับพ่อค้าในท้องถิ่น โดยการขายปลีกและพ่อค้าเป็นผู้กำหนดราคาคืนค้า ดังนั้นเกษตรกรจึงไม่ได้รับความเป็นธรรมในการขายขาด

การครองกอนชาย และเกษตรกรขาดความรู้เรื่องราคาสินค้ารัฐบาลจึงควรหาทางช่วยเหลือ โดยการให้ความรู้แก่เกษตรกร หรือการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อครองราคากับพ่อค้าคนกลาง จะทำให้ราคาผลผลิตของเกษตรกรดีขึ้นกว่าเดิม

สภาพการคมนาคมและการขนส่ง

สภาพถนนเข้าหมู่บ้านเป็นถนนที่ไร้อะไหล่เฉพาะในฤดูแล้งเท่านั้น ส่วนการขนส่งผลผลิตส่วนมากใช้รถสองแถวรับจ้าง

ดังนั้น จึงควรปรับปรุงถนนให้ดีกว่าเดิม โดยอาจจะดัดแปลงเป็นถนนลูกรังเพื่อสะดวกในการขนส่งผลผลิตไปสู่ตลาดใกล้ตลอดฤดู

สภาพทรัพยากรธรรมชาติ

สภาพที่ดินที่เกษตรกรทำกินส่วนมากเป็นดินร่วน ร้อยละ ๕๑.๓๒ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ดี ร้อยละ ๗๕.๑๓ ถ้าหากได้รับการปรับปรุง จะทำให้ผลผลิตดีกว่าเดิม

น้ำที่ใช้ในการเกษตร เกษตรกรได้นำจากธรรมชาติคือ น้ำฝน ร้อยละ ๕๕.๒๑ และน้ำที่พอใช้ไม่ขาดแคลน เพราะว่าเกษตรกรทำนาหรือทำการเกษตรเพียงฤดูเดียว ถ้าหากเกษตรกรทำการปลูกพืชหมุนเวียนในฤดูแล้งแล้วเกษตรกร จะไม่มีน้ำเพียงพอในการเพาะปลูก ดังนั้นจึงสมควรจัดให้มีการชลประทานขนาดเล็ก สำหรับการปลูกพืชในฤดูแล้งต่อไป

ข. ปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพของเกษตรกร

เกษตรกรมีปัญหาในระยะสั้นคือ ผลผลิตราคาต่ำ ผลผลิตต้นตลาด ศัตรูพืชระบาด รวยได้ไม่พอกับรายจ่าย และขาดตลาดขายผลผลิตไม่ได้

ส่วนปัญหาในระยะยาวนั้น เกษตรกรมีปัญหาเรื่องการคมนาคมไม่สะดวกมากที่สุด รองลงมาคือ ขาดแคลนเงินทุน ขาดการชลประทาน ที่ดินทำกินไม่พอ

ดังนั้นรัฐบาลควรช่วยเหลือเกษตรกร โดยการช่วยแก้ปัญหาให้พนักงาน ส่งเสริมออกไปให้คำแนะนำความสถานที่ต่าง ๆ ที่มีปัญหาจะทำให้เกษตรกรมีกำลังใจในการประกอบอาชีพมากขึ้น

ค. ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร

เกษตรกรต้องการความช่วยเหลือเรื่องการปราบศัตรูพืชมากที่สุด รองลงมา คือ การจำหน่ายผลผลิตให้ไ้ราคาและการตั้งกลุ่มเกษตรกร เพื่อช่วยกันเพิ่มปริมาณผลผลิต จะทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจมั่นคง มีการกินคืออยู่ดี

นอกจากนี้เกษตรกรยังต้องการคำแนะนำในทุก ๆ ด้านเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ แต่เรื่องที่เกษตรกรต้องการมากที่สุดคือ การไ้เข้ามาแมลงที่ถูกต้อง รองลงมา คือ การทำสวนยางพารา เช่น การทำยางแผ่นชั้นดีที่ถูกต้อง เพื่อให้ไ้ราคาดี, การปราบวัชพืช การจำหน่ายผลผลิตให้ไ้ราคาสูงขึ้น, การอบรมอาชีพ การตั้งกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มแม่บ้าน (จากตารางที่ ๘๑)

บทที่ ๔

ตราและชกเดบอณะ

(บทที่ ๓๓๖-๓๓๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ในตำแหน่งผู้ทวงถาม) อภิเษกใหม่
จังหวัดปัตตานี มีสภาพความเป็นอยู่ ดังนี้

ก. ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกรและสมาชิกในครอบครัว

เกษตรกรหัวหน้าครอบครัวเป็นผู้ชาย ๕๐.๖๖% ผู้หญิงร้อยละ ๑๙.๓๔ อายุหัวหน้าครอบครัวเฉลี่ย ๔๗ ปี การศึกษาของเกษตรกรอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ ๗๐.๒๐ เกษตรกรส่วนมากแต่งงานอยู่รวมกัน ร้อยละ ๕๔.๑๕ สมาชิกในครอบครัวเกษตรกรเป็นชาย ร้อยละ ๔๔.๖๒ เป็นหญิง ร้อยละ ๕๕.๓๘ อายุสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย ๒๓ ปี จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย ๔ คน อาชีพของสมาชิกส่วนใหญ่ คือ ทำสวนร้อยละ ๔๔.๐๗ สมาชิกมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษาตอนต้นมากที่สุด คือ ร้อยละ ๕๙.๕๖ รองลงมาคือ ได้รับการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ ๑๗.๕๔ และไม่ได้รับการศึกษาเลย ร้อยละ ๕.๖๗ จำนวนบุตรต่อครอบครัวเฉลี่ยครอบครัวละ ๓ คน อาชีพหลักของเกษตรกรคือ อาชีพทำสวนยางพารา เป็นอาชีพที่ทำรายได้ให้แก่เกษตรกรมากที่สุด อาชีพทำนาเป็นอาชีพรอง เกษตรกรนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๖๕.๒๗ นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๓๔.๗๓

สภาพที่อยู่อาศัยของเกษตรกร โดยเกษตรกรมีบ้านเป็นของตนเอง ร้อยละ ๕๕.๒๒ แบบแปลนบ้าน บ้านมีลักษณะชั้นเดียวโคกสูง ร้อยละ ๔๙.๔๕ ลักษณะบ้านเป็นบ้านเรือนไม้ ร้อยละ ๗๙.๐๖ วัสดุที่ใช้มุงหลังคาคือ กระเบื้องร้อยละ ๕๔.๗๗ วัสดุที่ใช้ก่อสร้างบ้านคือ ไม้กระดานร้อยละ ๕๖.๓๔ จัดได้ว่าเกษตรกรมีฐานะปานกลาง และยากจน (จากตารางที่ ๑๔)

เกษตรกรส่วนมากเมื่อเจ็บไข้อย่างไรจะไปหาหมอหรือรักษาที่โรงพยาบาล และสถานีอนามัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๔๐ และ ๓๕.๐๘ ตามลำดับ การรับฟังข่าวสารของเกษตรกรนั้น ได้ฟังข่าวสารจากวิทยุ, โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์มากที่สุด การได้รับฟังข่าวสารสะดวกรวดเร็ว ร้อยละ ๔๓.๕๕

เกษตรกรมีขนาดการถือครองที่ดินเฉลี่ย ๑๔.๘๒ ไร่ต่อครอบครัว ซึ่งรวมทั้งที่งานที่เกษตรกรอาศัยอยู่ด้วย และที่ดินที่เกษตรกรทำกิน และอาศัยอยู่ ส่วนใหญ่เป็นที่ดินของตนเองทั้งหมด ซึ่งใช้ปลูกยางพารามากที่สุด

รายได้เกษตรกรมีรายได้จากการประกอบอาชีพทำสวนยางมากที่สุด รองลงมาคือ รายได้จากการทำงาน, ทำสวนผลไม้ ตามลำดับ

เกษตรกรที่ทำการเกษตรส่วนมากจะไม่กู้เงิน แต่มีอยู่ร้อยละ ๓๕.๕๑ ที่กู้เงินมาลงทุน ซึ่งแหล่งเงินกู้ของเกษตรกรคือ ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) และสหกรณ์การเกษตร

การจำหน่ายผลผลิตของเกษตรกร ส่วนใหญ่เป็นแบบการขายปลีก โดยขายให้กับพ่อค้าคนกลางในท้องถิ่น ไม่มีอำนาจต่อรองราคาในการขายแต่ละครั้ง การขนส่งผลผลิตไปขาย โดยมากใช้รถสองแถวรับจ้างมากที่สุด การขนส่งจะใช้ถนนดิน ซึ่งใช้ค่าใช้จ่ายดูแลแท่นนั้น

ความอุดมสมบูรณ์ของดินที่เกษตรกรใช้ในการเพาะปลูก มีลักษณะเป็นดินร่วนสีค้ำ อุ่มน้ำได้ดี น้ำที่ใช้ทำการเกษตรก็อาศัยน้ำฝน ร้อยละ ๕๕.๒๑ สำหรับเรื่องน้ำน้ำจะมีปัญหาในฤดูแล้ง เพราะที่ตำบลทุ่งพลาซากแคว้นแห้งน้ำมากที่สุด

ข. ปัญหาในการประกอบอาชีพของเกษตรกร

ปัญหาในระยะสั้น ปัญหาที่เกษตรกรพบมากที่สุดคือ ราคาผลผลิตต่ำ คิดเป็นค่าเฉลี่ย ๔.๖๘ ปัญหาที่เกษตรกรพบรองลงมาก็คือ ผลผลิตลดน้อยลง และศัตรูพืช รบกวน คิดเป็นค่าเฉลี่ย ๔.๖๒ และ ๔.๐๔ ตามลำดับ ส่วนปัญหาการขาดแคลน แรงงานนั้น เกษตรกรไม่มีปัญหามากนัก คิดเป็นค่าเฉลี่ย ๑.๘๙

ปัญหาในระยะยาว ที่เกษตรกรประสบมากที่สุดคือ การคมนาคมไม่ สะดวก โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๕๓ รองลงมาก็คือ ขาดแคลนเงินทุน คะแนนเฉลี่ย ๓.๐๐ และปัญหาที่เกษตรกรมีปัญหามากกลางคือ ขาดการชลประทาน, ที่ดินทำกินไม่พอ, คุณภาพ ดินไม่ดี โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๒.๘๒, ๒.๓๐ และ ๒.๐๕ ตามลำดับ ส่วนปัญหาเรื่อง ดอกเบี้ยเงินกู้สูง และโจรผู้ร้ายรบกวน เกษตรกรไม่ค่อยมีปัญหามากนัก โดยมีคะแนน เฉลี่ย ๑.๘๖ และ ๑.๒๑ ตามลำดับ

ค. ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร

เกษตรกรมีปัญหาเรื่องการประกอบอาชีพ และต้องการความช่วยเหลือ จากหน่วยงานของรัฐบาล ซึ่งเรื่องที่เกษตรกรต้องการความช่วยเหลือมากที่สุดคือ เรื่อง ยาปราบศัตรูพืช โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๘๘ และเรื่องที่ต้องการความช่วยเหลือรองลง มาคือ คำแนะนำการประกอบอาชีพเกษตร, การจำหน่ายผลผลิตการเกษตร, การชล- ประทาน, การตั้งกลุ่มเกษตรกร โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๗๑, ๓.๓๗, ๓.๑๘ , ๓.๐๖ ตามลำดับ ส่วนปัญหาที่เกษตรกรต้องการความช่วยเหลือปานกลางคือ พันธุ์พืช, เงินทุน, การป้องกันควบคุมโรคสัตว์, และที่ดินเพาะปลูก โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๒.๖๐, ๒.๕๘, ๒.๑๕, ๒.๐๕ และ ๒.๐๒ ตามลำดับ ส่วนเกษตรกรที่ไม่ต้องการความ ช่วยเหลือ หรือต้องการความช่วยเหลือน้อยที่สุดคือ การปรับปรุงดินและเครื่องจักรกลการ- เกษตร โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๑.๘๓ และ ๑.๗๘ ตามลำดับ

ง. ความต้องการคำแนะนำของเกษตรกร

เกษตรกรต้องการคำแนะนำมากที่สุดคือ การทำสวนยางพารา โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๒๐ รองลงมาคือ การทำนา และการใช้ยาฆ่าแมลง โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๔.๑๒ และ ๔.๐๕ ตามลำดับ

ส่วนความต้องการมากรองลงมาคือ การปราบวัชพืช โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๗๕ รองลงมาคือ การให้ความรู้และวิชาการเกษตร, การช่วยจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มแม่บ้าน, การจัดหาหนายผลิต, การใช้ปุ๋ย และการจัดฝึกอบรมอาชีพเกษตรกร โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๓.๕๒, ๓.๕๑, ๓.๔๗ ๓.๔๒ และ ๓.๐๖ ตามลำดับ

ส่วนเกษตรกรที่ต้องการคำแนะนำค่อนข้างน้อยคือ การทำแปลงสาธิตในหมู่บ้าน การรวมกลุ่มเกษตรกร และกลุ่มแม่บ้าน, พันธุ์พืช, การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์ การจักนิตรรคการ, การเลี้ยงสัตว์ และการป้องกันโรคสัตว์ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๒.๔๓, ๒.๓๒, ๒.๕๘, ๒.๕๐, ๒.๕๓ และ ๒.๒๓ ตามลำดับ

ส่วนเกษตรกรไม่ต้องการคำแนะนำเลยในเรื่อง การทำสวนไม้ผล การทำสวนมะพร้าว, พันธุ์สัตว์ และการทำสวนกาแฟ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ๑.๕๖, ๑.๔๒, ๑.๓๘ และ ๑.๑๖ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตรในท้องถิ่น
ตำบลทุ่งพลา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๖๔

จากการสำรวจสภาพการเกษตรของเกษตรกรในท้องถิ่นตำบลทุ่งพลา ได้พบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการส่งเสริมการเกษตรหลายประการ อันเป็นหน้าที่ของทางรัฐบาล โดยเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการส่งเสริม และเผยแพร่การเกษตรในท้องถิ่น ควรจะปฏิบัติคือ

๑. ควรมีการส่งเสริมการศึกษาของเกษตรกรให้มากขึ้น โดยการ

๑.๑ ให้เกษตรกรเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา โดยเฉพาะชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม

๑.๒ จัดให้มีโรงเรียนผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ โดยส่งเสริมให้ผู้ใหญ่ที่มีความรู้ทางด้านอาชีพที่ส่งเสริมรายได้ เช่น การเย็บปักถักร้อย การทอผ้า เป็นต้น

๑.๓ ให้สถาบันหรือโรงเรียน, วิทยาลัยที่สอนวิชาด้านอาชีพ เช่น อาชีพทางด้านเกษตรกรรม, วิชาเทคนิคต่าง ๆ เปิดรับบุตรผู้ประกอบอาชีพเกษตรกรรม, อาชีพช่างต่าง ๆ โดยจัดให้มีโควตาโดยเฉพาะ เป็นต้น

๒. ทางด้านการคมนาคมขนส่ง ควรปรับปรุงถนนให้มีสภาพดีขึ้นกว่าเดิม โดยเปลี่ยนจากถนนดินธรรมดา ให้เป็นถนนดินลูกรัง เพื่อที่จะไร่นาส่งผลิตผลในฤดูฝนได้สะดวกยิ่งขึ้น

๓. จัดทำทำนบกั้นน้ำที่มาจากคูน้ำชลประทานเพื่อเกษตรกร จะได้มีน้ำใช้ทั่วถึง

๔. ควรจัดให้มีกลุ่มเกษตรกร เพื่อจะได้ทำการรวมกลุ่มกันขายผลผลิตให้ไ้ราคาดีขึ้น เป็นการกำจัดนายทุน หรือพ่อค้าคนกลางให้หมดไป และให้ความรู้เรื่อง

สหกรณ์การเกษตร แก่เกษตรกรให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

๕. ให้การช่วยเหลือ ในเรื่องการตลาด โดยการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อให้การขายผลผลิตของเกษตรกรได้ราคาดีขึ้น

๖. ส่งเสริมให้เกษตรกรสามารถเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้นทั้งคุณภาพ และปริมาณ ตลอดจน โดย

๖.๑ มีคู่มือแนะนำทั่วพื้นที่ทำการเกษตร และให้มีการเก็บกักน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้ง

๖.๒ แนะนำเกษตรกรเรื่องการใช้ปุ๋ย, ยาฆ่าแมลง, การปลูกพืชหมุนเวียน ตลอดจนการดูแลผลผลิตด้วยวิธีการที่ถูกต้อง

๖.๓ ส่งเสริมอาชีพรองให้เกษตรกร เช่น พืชคลุมเก็บเกี่ยว หรือ ปลูกที่ว่างจากการกรีดยาง ให้หันมาทำการเพาะเห็ด เลี้ยงนกกระทา ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ เป็นต้น เป็นการส่งเสริมอาชีพหลัก ทำให้มีรายได้ดี และจะช่วยยกฐานะทางเศรษฐกิจของเกษตรกรให้ดีขึ้น

สำหรับวิธีการส่งเสริมการเกษตรแก่เกษตรกรในตำบลทุ่งพลาญนี้ จากการสำรวจพบที่จะสรุปวิธีการส่งเสริม ได้ดังนี้คือ

๑. การส่งเสริมเป็นรายบุคคล (Individual approach) หมายถึง การติดต่อระหว่างบุคคล คือ ระหว่างเกษตรกรกับพนักงานส่งเสริม (Extension workers) โดยแบ่งเป็น ๒ วิธีคือ

๑.๑ การเยี่ยมเกษตรกรที่ไร่และที่บ้าน (Farm and Home Visit) วิธีนี้พนักงานส่งเสริมจะไปเยี่ยมเกษตรกรถึงไร่นา หรือที่บ้านของเกษตรกร เพื่อนำความรู้ทางด้าน การเกษตรแผนใหม่ ซึ่งทำการทดลองจนกว่าได้ผลดีแล้ว ไปเผยแพร่ให้เกษตรกรได้ทราบ หรือไปแจกเอกสารคำแนะนำต่าง ๆ ขณะเดียวกันก็นำปัญหาต่าง ๆ ที่ได้รับจากเกษตรกรมาพิจารณาหาหนทางช่วยเหลือ และแก้ไขปรับปรุงต่อไป

เกษรคำบล หรือพนักงานส่งเสริมอาจต้องใช้เวลานาน ในการเยี่ยม
 เกษตรกรให้ครบทุกครอบครัว แต่ผลที่ได้รับนั้น เกษรคำบล หรือพนักงานส่งเสริมสามารถ
 เข้าถึงเกษตรกรทุก ๆ ท่าน สามารถรู้ปัญหาและสาเหตุของปัญหาของเกษตรกรได้แท้จริง
 ทั้งเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีให้แก่เกษตรกร ผู้ซึ่งมีภาพพจน์ต่อข้าราชการในทางที่ไม่ดี
 บางคนไม่กล้าที่จะมาถามปัญหาเพราะ เกรงกลัวพนักงานเจ้าหน้าที่ บางคนก็เบื่อการ
 รอคอย

๑.๒ ให้เกษตรกรไปหาที่สำนักงาน หรือที่ทำงาน (Office call)
 เนื่องจากในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ส่งเสริม หรือเกษรคำบลมีน้อย จะออกไปพบเกษตรกรตาม
 หมู่บ้านย่อมทำได้ไม่ทั่วถึง จึงให้เกษตรกรนำปัญหามาถามที่สำนักงาน แต่มีผลเสียคือ
 เกษตรกรไทยยังมีความสนิทสนมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ยังมีคนเกรงกลัว ไม่กล้า
 ถามปัญหาต่าง ๆ อีกอย่างคือ เจ้าหน้าที่มีความรู้ไม่เพียงพอที่จะตอบปัญหานั้น ๆ ได้ นอกจากนี้
 เจ้าหน้าที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจอิสลาม และไม่มีมารยาทในการให้บริการแก่เกษตรกร

สิ่งที่ควรแก้ไข

- ให้มีการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ และพนักงานด้านความรู้ หรือวิชาการใหม่ ๆ
 ตลอดจนมารยาทต่าง ๆ เป็นต้น
- ให้เจ้าหน้าที่เรียนรู้เรื่องศาสนาอิสลาม ตลอดจนภาษาอิสลามพอสมควร

๒. การเข้าหาคนส่วนใหญ่ (Group approach) หมายถึง การส่งเสริม
 คนส่วนมาก แบ่งได้ ๔ วิธีคือ

๒.๑ การประชุม (Meeting) เป็นการส่งเสริมกับคนหมู่มาก พนักงาน
 หรือเจ้าหน้าที่เกษรคำบล ได้มีโอกาสพบกับเกษตรกรหลาย ๆ คน ทำให้มีโอกาสแก้ปัญหา
 ได้ โดยวิธีการสอบถาม เป็นการส่งเสริมโดยวิธีประหยัด เช่น การประชุมเกษตรกร
 และผู้ทรงคุณวุฒิ ตลอดจนหมู่บ้านที่ศูนย์พัฒนาตำบล เป็นต้น แต่เจ้าหน้าที่ต้องมีเทคนิค
 และวิธีการที่น่าสนใจที่จะไม่ทำให้เกษตรกรเกิดความเบื่อหน่าย

๒.๒ การแสดงสาธิต (Demonstration) เป็นวิธีที่ใ้ผลดี เพราะ การศึกษาของเกษตรกร อยู่ในระดับต่ำ เมื่อเกษตรกรเห็นวิธีปฏิบัติเกษตรกรจะจดจำไป ปฏิบัติตามได้โดย

๒.๓ การพาเกษตรกรไปชมกิจการต่าง ๆ (Field tours) โดย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมจะพาเกษตรกรไปชมกิจการในไร่นาที่ดี พอเป็นตัวอย่างได้เพื่อเกษตรกร จะนำไปเป็นแนวปฏิบัติ ถ้าหากพบข้อบกพร่องของตัวเองก็จะหาทางป้องกัน นับว่าเป็น วิธีที่ทำให้เกษตรกรมีความรู้เพิ่มขึ้นวิธีหนึ่ง

๒.๔ เปิดอบรมเกษตรกรระยะสั้น (Short courses) เมื่อพนักงาน ได้รับความรู้จากการฝึกอบรม เป็นความรู้ใหม่ ๆ หรือเกิดจากไปดูงานที่อื่น ๆ มาก็นำมา แยกแพร่ให้กับเกษตรกร เป็นการอบรมระยะสั้น ๆ โดยการเชิญผู้นำเกษตรกรแต่ละหมู่บ้าน มาอบรมแล้วให้เกษตรกรผู้นำเหล่านั้นไปเผยแพร่กับเกษตรกรคนอื่น ๆ ต่อไป

๓. การเข้าหาคนจำนวนมาก (Mass approach) คือ การส่งเสริมคน เป็นจำนวนมาก ๆ ในคราวเดียวกัน แบ่งได้ดังนี้

๓.๑ การใช้เครื่องมือทางโสตทัศนูปกรณ์ (Audio Visual aids) วิธีนี้เกษตรกรจะได้ทั้งเห็นกับตา และไ้ฟังกับหู จดจำความรู้ที่ไ้เห็นมา และไ้ฟังทำให้ มีความแม่นยำยิ่งขึ้น เช่น การฉายภาพยนตร์ (Motion pictures) หรือ ภาพนิ่ง (Slides and Film strips)

๓.๒ การบรรยายทางเครื่องขยายเสียง (Speaker aids) เพื่อให้ เกษตรกรไ้ยินไ้ทั่วถึงยิ่งขึ้น

๓.๓ การแสดง (Exhibits) เป็นการเปิดโอกาสให้เกษตรกรไ้ แสดงผลงานของตนเอง ที่ประสบผลสำเร็จ เช่น การทอน้ำที่มีดวดลายที่เกษตรกรคิดค้น มาเอง, การขยายพันธุ์พืช, การทำเครื่องสูบน้ำแบบประหยัด เป็นต้น เพื่อให้เกษตรกร คนอื่นสนใจ

๓.๘ เอกสารที่พิมพ์ (Printed materials) โดยการพิมพ์เอกสาร แจกจ่ายให้แก่เกษตรกรได้รับความรู้อย่างทั่วถึง การพิมพ์มี ๒ อย่างคือ

- แบบคำแนะนำ (Bulletins)
- แบบใบปลิว (Circulars)

ถ้าหากพนักงานส่งเสริมการเกษตรได้ทำการส่งเสริมการเกษตร แก่ เกษตรกรให้รู้วิธีแล้ว การเกษตรในประเทศไทยก็จะก้าวหน้า สามารถผลิตผลผลิต เพื่อ บริโภคภายในประเทศ และจำหน่ายเป็นสินค้าออกไปต่างประเทศได้พอเพียง เพื่อที่จะนำ เงินตราต่างประเทศเข้ามาได้มากขึ้น เป็นการช่วยเหลือเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ ทรงตัวอยู่ได้ และช่วยเหลือฐานะของเกษตรกรให้มีการกินดีอยู่ดี ซึ่งเกษตรกรจะเป็น รากฐานในการพัฒนาประเทศต่อไป

บรรณานุกรม

- ธำรง บุญประสาธ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร ระดับอำเภอ
ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๒๕๒๓. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ยงย่อง พิศุขชากร ข้อมูลพื้นฐานของเกษตรกร เพื่อทำการส่งเสริมในหมู่บ้านวังแตร
ตำบลนาทามเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ๒๕๒๓.
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วิทยา คำรงเกียรติศักดิ์ การศึกษาสถานะเศรษฐกิจ และความต้องการของเกษตรกร
เพื่อการส่งเสริมการเกษตรระดับตำบลในตำบลตลุก อำเภอสรรพยา
จังหวัดชัยนาท ๒๕๒๐. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย-
เกษตรศาสตร์
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี, รายงานสำมะโนการเกษตรและเคหะ ๒๕๒๓,
ของจังหวัดปัตตานี

ภาคผนวก

แบบสำรวจการเกษตรเพื่อทำการส่งเสริมในท้องถิ่น
ตำบลทุ่งพลาด อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี พ.ศ. ๒๕๒๕

ก. ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับส่วนตัว และสมาชิกในครอบครัว

ให้กรอกข้อความ และเขียนเครื่องหมาย " / " ลงใน (-----)
หน้าข้อความที่เป็นจริง

๑. บ้านเลขที่ ----- หมู่ที่ ----- ตำบลทุ่งพลาด อำเภอ
โคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี
๒. บ้านของท่านตั้งอยู่ทางฝั่งใดของถนนเพชรเกษม () ตะวันออก
() ตะวันตก
๓. เพศ () ชาย () หญิง
๔. อายุ ----- ปี
๕. ระดับการศึกษา
() ไม่เคยเข้าโรงเรียน
() จบต่ำกว่า ประถมปีที่ ๔
() จบประถมปีที่ ๔
() จบสูงกว่า ประถมปีที่ ๔ ระบุ -----
๖. สถานภาพการสมรส
() โสด
() แต่งงานอยู่ร่วมกัน
() หย่าร้าง
() หม้าย

๗. จำนวนสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ

๘. จำนวนบุตร ----- คน

๙. อาชีพหลัก (หมายถึง อาชีพที่ทำรายได้ให้กับครอบครัวมากที่สุด)

- () ทำสวนยางพารา
- () ทำนา
- () ทำไร่
- () ทำสวนผัก
- () ทำสวนผลไม้
- () เลี้ยงสัตว์
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๑๐. อาชีพรอง (หมายถึง อาชีพที่ทำรายได้รองจากอาชีพหลัก)

- () ทำสวนยางพารา
- () ทำนา
- () ทำไร่
- () ทำสวนผัก

- () ทำสวนผลไม้
- () เลี้ยงสัตว์
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๑๑. หานนับถือศาสนาใด

- () พุทธ
- () อิสลาม
- () คริสต์
- () อื่น ๆ ระบุ -----

สภาพและลักษณะที่อยู่อาศัย

๑๒. บ้านที่อยู่อาศัย

- () เป็นของตนเอง
- () เป็นของบิดา - มารดา
- () เป็นของญาติพี่น้อง
- () เช่า
- () อาศัยเพื่อนบ้าน
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๑๓. แบบแปลนของบ้าน

- () บ้านชั้นเดียวพื้นที่คอกิน
- () บ้านชั้นเดียวใต้ถุนสูง
- () บ้านสองชั้น
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๑๔. ลักษณะของบ้าน

- () ตึก
- () บ้านเรือนไม้
- () ห้องแถวมากกว่า ๑ ชั้น

- () ทองแถวชั้นเดียว
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๑๕. วัสดุผนังหลังคา

- () กระเบื้อง
- () สังกะสี
- () จาก, แฝก
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๑๖. วัสดุที่ใช้ก่อสร้างบ้าน

- () อิฐ
- () ไม้กระดาน
- () ไม้ไผ่ซัด
- () อื่น ๆ ระบุ -----

สุขภาพอนามัย

๑๗. เมื่อท่านหรือสมาชิกภายในครอบครัวเจ็บป่วย ท่านปฏิบัติอย่างไร

- () ซื้อยาแผนปัจจุบันมากินเอง
- () รักษาทางไสยศาสตร์
- () ไปสถานอนามัย
- () ไปหาแพทย์แผนปัจจุบันที่คลินิก
- () รักษาโดยแพทย์แผนโบราณ
- () ไปโรงพยาบาล
- () อื่น ๆ ระบุ -----

การรับฟังข่าวสาร

๑๘. ท่านรับฟังข่าวสารทุกประเภทจากแหล่งใดมากที่สุด
- () กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
- () วิทยุ หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์
- () เพื่อนบ้าน แพทย์ประจำตำบล
- () ครู พระภิกษุ
- () วารสาร และนิตยสาร
- () อื่น ๆ ระบุ -----
๑๙. ความสะดวกในการติดต่อสื่อสาร
- () สะดวกรวดเร็ว
- () ลำบาก

การถือครองที่ดิน

๒๐. ท่านมีกรรมสิทธิ์ครอบครองที่ดินขนาดใด (รวมทั้งที่อยู่อาศัย)
- () ๑๐ ไร่ - ต่ำกว่า ระบุ -----
- () ๑๑ - ๒๐ ไร่ ระบุ -----
- () ๒๑ - ๓๐ ไร่ ระบุ -----
- () ๓๑ - ๔๐ ไร่ ระบุ -----
- () ๔๑ - ๕๐ ไร่ ระบุ -----
- () ๕๑ - ๖๐ ไร่ ระบุ -----
- () ๖๐ ไร่ขึ้นไป ระบุ -----
๒๑. ลักษณะการถือครองที่ดินของท่าน
- () มีที่ดินเป็นของตนเอง
- () มีที่ดินเป็นของตนเองและเช่าบางส่วน
- () เช่าผู้อื่นทั้งหมด
- () ไร้อำนาจโดยไม่มีค่าเช่า
- () อื่น ๆ ระบุ -----

รายได้จากการเกษตร (กรอกได้มากกว่า ๑ ข้อ ในกรณีที่ประกอบอาชีพ
เกษตรหลายประเภท)

๒๒. ทำนา

เนื้อที่ทำนาประมาณ-----ไร่-----งาน ไร่คนงาน-----คน
ได้ผลผลิตประมาณ-----ถึงต่อปี
จำหน่ายแล้วมีรายได้ประมาณ-----บาทต่อปี
อื่น ๆ ระบุ -----

๒๓. ทำสวนยางพารา

เนื้อที่ประมาณ-----ไร่-----งาน ไร่คนงาน-----คน
ได้ผลผลิตประมาณ-----กิโลกรัมต่อปี
จำหน่ายแล้วมีรายได้ประมาณ-----บาทต่อปี

๒๔. ทำไร่

มีเนื้อที่ประมาณ-----ไร่-----งาน ไร่คนงาน-----คน
ผลผลิตที่ปลูกคือ-----
ได้ผลผลิตประมาณ-----หน่วย (ตัน)
อื่น ๆ ระบุ -----
จำหน่ายแล้วมีรายได้ประมาณ-----บาทต่อปี

๒๕. ทำสวนผัก

เนื้อที่ประมาณ-----ไร่-----งาน ไร่คนงาน-----คน
รายได้ประมาณ-----บาทต่อปี

๒๖. ทำสวนผลไม้

เนื้อที่ประมาณ-----ไร่-----งาน ไร่คนงาน-----คน
รายได้ประมาณ-----บาทต่อปี

๒๗. เลี้ยงสัตว์

สัตว์ที่เลี้ยงมีอะไรบ้าง-----

จำหน่ายผลิตภัณฑ์ประเภท (เพาะพันธุ์, เนื้อ, นม, ไข่)

ระบุ-----

ใช้คนงาน-----คน รายได้ประมาณ-----บาทต่อปี

แหล่งเงินกู้ของเกษตรกร

๒๘. ท่านมีการกู้เงินหรือไม่

() กู้

() ไม่กู้

๒๙. ท่านกู้เงินจากแหล่งใดมากที่สุด

() พ่อค้า

() เพื่อนบ้าน

() ชุมชน

() ธนาคารพาณิชย์

() ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.)

() สหกรณ์การเกษตร

() กลุ่มเกษตรกร

() อื่น ๆ ระบุ -----

ตลาดของผลผลิต

๓๐. ท่านจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรให้แหล่งใดมากที่สุด

() ร้านรับซื้อในตลาด

() พ่อค้าในท้องถิ่น

() พ่อค้าต่างถิ่น

- () นายหน้า
- () เจ้าของเงินกู้
- () สหกรณ์การเกษตร
- () เพื่อนบ้าน
- () กลุ่มเกษตรกร
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๓๑. ลักษณะการขายผลผลิตของท่าน

- () ขายตามความจำเป็นของการใช้เงิน
- () ขายปลีก
- () ขายส่ง
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๓๒. การกำหนดราคาของผลผลิต

- () พอลักรายใดเสนอราคาสูงก็ขายทันที
- () ไม่มีอำนาจต่อรอง เพราะต้องการเงินด่วน
- () มีอิสระในการกำหนดราคาด้วยตนเอง
- () มีการต่อรองราคาก่อนขายแต่ละครั้ง
- () พอลักรายใดเป็นผู้กำหนดราคา
- () อื่น ๆ ระบุ -----

การใช้แรงงาน

๓๓. การใช้แรงงานจากคนในครอบครัว (จำนวน ----- คน)

๓๔. การใช้แรงงานจากภายนอกครอบครัว (จำนวน ----- คน)

สภาพการคมนาคม และการขนส่ง

๓๕. สภาพถนนเข้าหมู่บ้าน

- () ถนนลูกรังใช้ไค้ตลอดปี

- () ถนนดินขรรคมกาไข้ไค้ตลอดปี
- () ถนนไข้ไค้เฉพาะฤดูแฉ้ง
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๓๖. การบริการในคานคมนาคุม และชนสง

- () ไข้รถประจำทาง
- () รถสองแถวรับจ้าง
- () จักรยานยนต์รับจ้าง
- () เดินเท้า และไข้รถประจำทาง
- () ไข้จักรยานยนต์ตนเอง
- () ไข้จักรยานตนเอง
- () อื่น ๆ ระบุ -----

สภาพทรัพยากรธรรมชาติ

๓๗. สภาพที่ดินทำการเกษตร

- () ดินเหนียว
- () ดินร่วน
- () ดินร่วนปนดินเหนียว
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๓๘. ความอุดมสมบูรณ์ของดินจากการสังเกตของท่าน

- () ดี
- () ปานกลาง
- () ไม่ดี

๓๙. น้ำที่ใช้ในการเกษตร

- () น้ำฝน
- () น้ำบ่อ
- () น้ำจากแม่น้ำลำคลอง

- () น้ำบาดาล
- () น้ำจากชลประทาน
- () อื่น ๆ ระบุ -----

๔๐. น้ำที่ใช่เพาะปลูกเพียงพอหรือไม่

- () พอ
- () ไม่พอ

๔๑. ท่านมีข้อเสนอแนะอื่น ๆ และปัญหาในการประกอบอาชีพเกษตรกรอะไรบ้าง

ข. ปัญหาเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ

ปัญหาในระยะสั้น	ปัญหาของเกษตรกร					หมายเหตุ
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยหรือไม่มี	
ขาดแคลนแรงงาน พอคาคนกลางกตราคา ขาดความรู้เกษตรแผนใหม่ ขาดแคลนแหล่งน้ำในฤดูแล้ง การรบกวนจากศัตรูพืช + ปุ๋ยราคาแพง ไม่สามารถหาปุ๋ยได้ความจุคุณภาพ อาหารสัตว์ราคาแพง ผลผลิตราคาต่ำ หาดตลาดไม่ได้ รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ผลผลิตมากจนตลาด ปัญหาในระยะยาว ขาดเงินทุน ที่ดินทำกินไม่พอ ดินคุณภาพไม่ดี การคมนาคมไม่สะดวก ดอกเบี้ยเงินกู้สูง โจรผู้ร้ายชุกชุม ขาดการชลประทาน						

ค. ความต้องการของเกษตรกรในการส่งเสริมอาชีพเกษตรกร

เรื่อง	ความต้องการความช่วยเหลือของเกษตรกร					
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย, ไม่ต้องการ	หมายเหตุ
ที่ดินเพาะปลูก						
การปรับปรุงดิน						
การตั้งกลุ่มเกษตรกร						
พันธุ์พืช						
พันธุ์สัตว์						
เงินทุน						
จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การเกษตรมาขาย						
การชลประทาน						
ยาปราบวัชพืช						
ยาปราบศัตรูพืช						
คำแนะนำการประกอบอาชีพเกษตรกร						
การจัดจำหน่ายผลผลิตเกษตรกร						
การป้องกันและควบคุมโรคสัตว์						
เครื่องจักรกล และเครื่องมือทางการเกษตร						

เรื่อง	เกณฑ์การต้องการคำแนะนำ					หมายเหตุ
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย, ไม่ต้องการ	
การรวมกลุ่มเกษตรกร, แมฆาน						
การเก็บรักษาเมล็ดพันธุ์						
ปุ๋ยและการใช้ปุ๋ย						
การไถยวามาแมลง						
การปราบวัชพืช						
การทำสวนยางพารา						
การทำสวนมะพร้าว						
การทำสวนไม้ผล						
การทำสวนกาแฟ						
การทำนา						
การเลี้ยงสัตว์						
การเพาะเห็ด						
การป้องกันโรคสัตว์						
การจัดฝึกอบรมอาชีพเกษตรกร						
การจัดนิทรรศการ						
ช่วยจัดตั้งกลุ่มเกษตรกร						
การจำหน่ายผลผลิต						
ให้บริการความรู้และวิชาการแก่เกษตรกร						
ทำแปลงสาธิตในหมู่บ้าน						
พันธุ์พืช						
พันธุ์สัตว์						